

ERHVERVSANKENÆVNET

ÅRSBERETNING 2025

INDLEDNING

Hermed aflægges Erhvervsankenævnet beretning for nævnets virksomhed i 2025.

Beretningen indeholder i kapitel 1 formandskabets redegørelse for nævnets almindelige forhold. En fortegnelse over Erhvervsankenævnets medlemmer og sekretariat findes i kapitel 2. På grundlag af loven og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet og den praksis, der har udviklet sig siden etableringen af nævnet den 1. januar 1988, indeholder kapitel 3 en beskrivelse af nævnets særlige organisatoriske forhold og grænserne for nævnets kompetence. Resuméer af de afsagte kendelser findes i kapitel 4. Statistiske oplysninger om ankenævnets afsluttede sager findes i kapitel 5. I kapitel 6 findes direkte links til lov om Erhvervsankenævnet samt lovbemærkningerne til den oprindelige lov herom og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet. I kapitel 7 findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

1. FORMANDSKABETS BERETNING.....	3
2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING	4
3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET	7
3.1 Ankenævnets organisation.....	7
3.2 Ankenævnets kompetence	8
3.3 Indgivelse af klager	10
3.4 Sagens forberedelse	11
3.5 Sagens afgørelse	11
4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS.....	14
4.1. Selskabsloven	14
4.2 Hvidvaskloven.....	27
4.3 Lov om erhvervsdrivende fonde.....	34
4.4 Årsregnskabsloven	37
4.5 Rejsegarantifondsloven	40
4.6 Revisorloven.....	42
4.7 Lov om formidling af fast ejendom.....	43
4.8 Regnskabsbekendtgørelse	44
4.10 Klager over aktindsigt	45
5. SAGSSTATISTIK.....	59
6. ERHVERVSANKENÆVNETS VIRKSOMHED	62
7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE	63

1. FORMANDSKABETS BERETNING

Erhvervsankenævnet har i 2025 modtaget 102 klagesager, hvilket er en tilgang i forhold til 2024, hvor der blev indbragt 89 klagesager. Til sammenligning blev der i 2023 indbragt 98 klager, og i 2022 blev der indbragt 61 klager. I løbet af 2025 er der afsluttet i alt 92 sager, hvoraf 60 sager er afsluttet ved realitetsbehandling, og 32 sager er afsluttet uden realitetsbehandling.

Af de 60 sager afgjort ved realitetsbehandling blev den påklagede afgørelse stadfæstet i 40 sager, 12 sager førte til ankenævnets ophævelse af afgørelsen og hjemvisning til førsteinstansen, i fire tilfælde blev afgørelsen ændret fuldt ud af nævnet, og i fire sager blev afgørelsen delvist ændret.

Af de 32 sager, som er afsluttet uden realitetsbehandling, blev 14 sager afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, fem sager blev afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, én sag blev afvist, idet klagefristen var overskredet, to sager blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, fem sager blev tilbagekaldt af klager, og fem sager faldt bort af andre grunde.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, som har været realitetsbehandlet, har været godt 9 måneder, der inkluderer den tid, som medgår til høring af en sags parter. Sagsbehandlingstiden for hver sag fremgår af de enkelte kendelser, der er optrykt i form af resuméer i kapitel 4. Sagsbehandlingstiden for alle afsluttede sager, realitetsbehandlede og ikke realitetsbehandlede, har været 6,7 måneder.

Formandskabet har på ny anledning til at takke de sagkyndige og nævnets sekretariat for yderst kompetent og engageret bistand i det forløbne år.

Mikael Friis Rasmussen
formand

Michael Kistrup
næstformand

2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING

Ankenævnet bestod ved udgangen af 2025 af en formand, en næstformand og 36 sagkyndige medlemmer. Formandskabets medlemmer skal opfylde betingelserne for at blive udnævnt til landsdommer. Nævnets sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold. Formandskabets og nævnets medlemmer beskikkes af erhvervsministeren.

I året 2025 har ankenævnet bestået af følgende:

Formandskab:

Landsdommer	Mikael Friis Rasmussen, formand
Landsdommer	Michael Kistrup, næstformand

Medlemmer:

Med kendskab til erhvervsforhold:

Advokat	Jens Peter Fabricius
Advokat	Klaus Juel Rasmussen
Advokat	Lars Wind-Johannesen
Advokat	Maria Malling Eriksen
Advokat	Henning von Lillienskjold
Advokat	Rikke Schiøtt Petersen
Advokat	Niels Gade-Jacobsen
Advokat	Shaina Jabbar
Advokat	Finn Møller
Advokat	Katrine Hein Nielsen
Advokat	Allan Nejbjerg
Advokat	Lise Høgh
Statsaut. revisor	Lau Bent Baun
Statsaut. revisor	Søren Loyola Bro Søndergaard
Senior Director	Stine Strunge
Statsaut. revisor	Jørgen Jakobsen

Med kendskab til finansielle forhold:

Advokat	Charlotte Hasseriis Iversen
Underdirektør	Andreas Moll Årsnes
Professor	Christian Riis Flor

Med kendskab til erhvervsforhold og finansielle forhold:

Professor, AU	Peter Løchte Jørgensen
Professor, CBS	Steen Thomsen
Professor, AU	Tanja Jørgensen

Med kendskab til erhvervsfondsforhold:

Advokat	Johan Henrik Weihe
Advokat	Sys Røvsing
Advokat	Christina Bruun Geertsen
Advokat	Jacob Hjortshøj
Advokat	Katrine Illum Larsen

Med kendskab til kapitalmarkedsforhold:

Underdirektør	David Sander Hjortsø
Afdelingsdirektør	Steen Jul Petersen

Med kendskab til forsikringsmatematik:

Ansvarshavende Aktuar	Jesper Brohus
Senior Broker	Lars Sommer Hansen
Ansvarshavende Aktuar	Frank Cederbye
Ansvarshavende Aktuar	Merete Lykke Rasmussen

Med kendskab til nationaløkonomi:

Professor Per Nikolaj Bukh
Professor Allan Sørensen

Med kendskab til realkredit:

Direktør Pernille Lohmann

Sekretariatet har bestået af:

Cand.jur. Ingo Zubcevic Eriksen

Cand.jur. Victoria Nygaard Ledet

Cand.merc.jur. Mia Cecilie Jørgensen

Cand.merc.jur. Maiken Nielsen

Ankenævnets adresse:

Erhvervsankenævnet

Nævnenes Hus

Toldboden 2, 8800 Viborg

Tlf.: 72 40 56 00

E-mail: ean@navneneshus.dk

Hjemmeside: <https://naevneneshus.dk/>

Afgørelsesportal: <https://ean.naevneneshus.dk/>

3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET

3.1 Ankenævnets organisation

Det er karakteristisk for Erhvervsankenævnet – formentlig i modsætning til de fleste andre tilsvarende organer – at nævnets kompetence omfatter et betydeligt antal love (se kapitel 7) og dermed et bredt sagsområde. De sager, der behandles af nævnet, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskeden størrelse til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske konsekvenser.

Bestemmelser om Erhvervsankenævnet findes i lov nr. 858 af 23. december 1987 som ændret ved lov nr. 315 af 14. maj 1997, lov nr. 1052 af 23. december 1998, lov nr. 427 af 6. juni 2002 og lov nr. 1231 af 18. december 2012, hvilket er sammenfattet i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013, som ændret ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, lov nr. 665 af 8. juni 2017 og lov nr. 1400 af 10. oktober 2022. Derudover findes bestemmelser om ankenævnet i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017, som trådte i kraft den 27. oktober 2017, og som ændret ved bekendtgørelse nr. 1430 af 1. november 2022, som trådte i kraft den 3. november 2022. Bekendtgørelsen ophæver og træder herved i stedet for den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994. Direkte links til loven, bemærkningerne til det oprindelige lovforslag samt den gældende bekendtgørelse findes i kapital 6.

Erhvervsankenævnet består af et formandskab og et antal sagkyndige medlemmer, der alle beskikkes af erhvervsministeren. De sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold og erhvervsfondsforhold samt nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold (bekendtgørelsens § 5).

Formandskabet består for tiden af formanden og en næstformand. Ved udgangen af 2025 var antallet af sagkyndige medlemmer 36. Formanden har den almindelige ledelse af ankenævnets arbejde (bekendtgørelsens § 3). De enkelte sager fordeles mellem formanden og næstformanden, der udøver formandens funktioner i de sager, der er tildelt ham (bekendtgørelsens § 4, stk. 3 og 4). Sagerne afgøres i et nævn, der nedsættes individuelt for hver enkelt sag. Dette nævn består af et medlem af

formandskabet og to eller i særlige tilfælde fire sagkyndige (lovens § 3, bekendtgørelsens § 4, stk. 1). Formanden kan, i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov, træffe afgørelse på nævnets vegne (bekendtgørelsens § 4, stk. 2).

Formanden udpeger sagkyndige til det enkelte nævn og bestemmer, om der skal medvirke to eller fire sagkyndige (bekendtgørelsens § 5, stk. 1). Udpegelsen sker efter en vurdering af hvilken sagkundskab, der er behov for netop i den foreliggende sag.

Forudsætter afgørelsen kendskab til fondsretlige forhold, skal de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særlig kendskab til området (bekendtgørelsens § 5, stk. 2, 1. pkt.). Bekendtgørelsens § 5, stk. 2, er i den nye bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet blevet udvidet. Det betyder, at i tilfælde hvor afgørelsen vedrører en vedtægtsændring eller en frivillig opløsning ved likvidation i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde, der forudsætter Civilstyrelsens samtykke, skal mindst en af de i bestemmelsens 1. pkt. nævnte sagkyndige have særligt kendskab til permutationsretlige forhold.

Forudsætter afgørelsen kendskab til kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik eller forbrugerforhold, skal mindst en af de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særligt kendskab til vedkommende område (bekendtgørelsens § 5, stk. 3). Dette svarer til § 5, stk. 3, i den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994.

Nedsættelse af det enkelte nævn sker normalt først, når den skriftlige forberedelse af sagen er afsluttet.

3.2 Ankenævnets kompetence

Efter lovens § 1, stk. 1, er Erhvervsankenævnet ”klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov” samt for ”afgørelser truffet af Rejsegarantifonden, i det omfang det er fastsat i lov om en rejsegarantifond”. Endvidere kan erhvervsministeren efter lovens § 7, stk. 2, bestemme, at Erhvervsankenævnet er ”klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom”.

Ankenævnets kompetence følger således ikke af selve loven om ankenævnet, men af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Normalt findes bestemmelsen om klageadgang i selve den pågældende lov, men i nogle tilfælde findes bestemmelsen i en bekendtgørelse med hjemmel i den pågældende lov. Kapitel 7 indeholder en fortegnelse over love og anordninger, som er omfattet af ankenævnets kompetence.

Nævnets kompetence er begrænset til klager over afgørelser, der er truffet af vedkommende myndighed, dvs. konkrete forvaltningsakter. Også et afslag på at behandle en sag, f.eks. ud fra betragtninger om manglende hjemmel, må betragtes som en afgørelse, der kan indbringes for nævnet. Kompetencen omfatter derimod ikke styrelsens sagsbehandling, herunder sagsbehandlingstiden og serviceniveauet, medmindre sagsbehandlingen indgår som et led i bedømmelsen af en afgørelse, der er indbragt for ankenævnet. Klager over forhold, som ikke er omfattet af nævnets kompetence, hører under ressortministeriet eller den færøske ressortmyndighed.

Det forekommer i et vist omfang, at styrelserne efter anmodning afgiver vejledende udtalelser om forståelsen af en lovbestemmelse eller lignende. Det vil bero på et konkret skøn efter forholdene i hver enkelt sag, om udtalelsen må sidestilles med en afgørelse, og således omfattet af nævnets kompetence.

Det ligger endvidere uden for ankenævnets kompetence at behandle klager over indholdet af en bekendtgørelse udstedt af ministeren eller af vedkommende styrelse med direkte lovhjemmel.

Nævnets kompetence omfatter såvel juridiske som skønsmæssige spørgsmål i de påklagede afgørelser. Dette er udtrykkeligt fremhævet i lovens motiver, hvor det (til § 2) siges, at nævnet skal foretage en juridisk og fagmæssig bedømmelse og skal behandle ”såvel de retlige som de hermed forbundne skønsmæssige forhold i de berørte styrelsers afgørelser”.

3.3 Indgivelse af klager

Klage indgives skriftligt via mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Nævneshus, Toldboden 2, 8800 Viborg. Klagen skal være skriftlig og affattet på dansk (bekendtgørelsens § 6 og 7, stk. 1).

Klagefristen er typisk 4 uger. Fristen er ikke fastsat i loven om ankenævnet, men følger af de enkelte bestemmelser, der fastlægger ankenævnets kompetence.

Der er ikke i loven eller bekendtgørelsen taget stilling til, hvem der kan påklage en afgørelse til ankenævnet. Dette spørgsmål må afgøres efter forvaltningsrettens almindelige regler om klageberettigelse eller på grundlag af bestemmelse herom i de enkelte love. Begrænsning af partsbegrebet følger f.eks. af lov om finansiell virksomhed.

En klage til ankenævnet har ikke opsættende virkning, men nævnet – eller formanden på nævnets vegne – kan bestemme, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler for det (lovens § 6, bekendtgørelsens § 9). Spørgsmålet om opsættende virkning har været rejst over for ankenævnet i flere klagesager. Nævnet har i alle tilfælde indhentet en udtalelse fra vedkommende styrelse og herefter taget stilling til, om der forelå sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

For behandling af en klage skal der betales et gebyr på 4.000 kr. Ved klager over forhold, der ikke har forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, er gebyret 2.000 kr. Der skal ikke betales gebyr ved klager over afslag på begæring om aktindsigt. Gebyret skal indbetales samtidig med, at klagen indsendes. Sker dette ikke, fastsættes en frist for betaling. Betales gebyret ikke inden fristens udløb, afvises klagen (bekendtgørelsens § 7, stk. 2 og stk. 3). Bliver en klage afvist uden realitetsbehandling, tilbagebetales gebyret (bekendtgørelsens § 8, stk. 2). Endvidere kan nævnet eller formanden bestemme, at gebyret skal betales tilbage, hvis klageren får helt eller delvis medhold i sin klage, enten ved en kendelse afsagt af nævnet eller ved, at vedkommende myndighed i anledning af klagen ændrer sin afgørelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 4).

Efter bekendtgørelsen er der tillagt formanden kompetence til at træffe afgørelse i forskellige formelle forhold ud over de forannævnte på nævnets vegne.

3.4 Sagens forberedelse

Sagens forberedelse indledes med, at nævnets sekretariat anmoder indklagede om en udtalelse om sagen, en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder og sagens akter (bekendtgørelsens § 11, stk. 1). Indklagedes svar bliver forelagt for klageren til udtalelse (bekendtgørelsens § 12, stk. 1). Formanden kan herefter bestemme, at der skal udveksles yderligere skriftlige indlæg.

Loven og bekendtgørelsen (henholdsvis § 5 og § 10) åbner mulighed for, at en tredjemand eller en offentlig myndighed, der har en retlig interesse i udfaldet af en sag, kan få tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for klager eller indklagede. Tilladelse til en tredjemands indtræden i sagen er givet i adskillige tilfælde. Formanden kan endvidere bestemme, at en tredjemand eller offentlig myndighed orienteres om en sag, hvorved den pågældende får mulighed for at anmode om tilladelse til at indtræde i sagen (bekendtgørelsens § 10, stk. 2).

Selv om ankenævnet selvsagt i vidt omfang må støtte sig til de oplysninger, der modtages fra parterne, påhviler det ankenævnet at påse, at sagen oplyses bedst muligt. Nævnet kan anmode såvel sagens parter som udenforstående om oplysninger til brug for sagens afgørelse (bekendtgørelse § 11, stk. 2 og 3).

Når formanden skønner, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at der således ikke er behov for yderligere indlæg, bestemmer formanden, at den skriftlige forberedelse skal afsluttes. Forberedelsen kan dog genoptages efter formandens bestemmelse, hvis der skulle vise sig behov for det (bekendtgørelsens § 12, stk. 2).

3.5 Sagens afgørelse

Når den skriftlige forberedelse er afsluttet, udarbejdes et udkast til kendelse, der fremsendes til de sagkyndige sammen med sagens akter. Afgørelsen træffes herefter

ved skriftlig votering eller på et møde mellem medlemmerne af det pågældende nævn (bekendtgørelsens § 13).

Hvor særlige grunde taler for det, kan formanden bestemme, at sagen i stedet skal forhandles mundtligt. I så fald indkaldes klageren, den indklagede myndighed og eventuelle indtrådte til et møde med nævnets medlemmer. Der er mulighed for at lade sig repræsentere ved advokat, revisor eller anden sagkyndig ved mødet. Forhandlingerne er kun offentlige, hvis de mødende er enige om det, og nævnet tillader det (bekendtgørelsens § 14). Der er ikke givet nærmere regler om formen for den mundtlige forhandling, men i praksis gives der hver af parterne adgang til at fremkomme med indlæg og svar på indlæg. Nævnet har bestræbt sig på, at forhandlingerne herefter forløber uformelt. Finder mundtlig forhandling sted, træffes selve afgørelsen normalt på et møde mellem nævnets medlemmer efter forhandlingen. Også i de sager, hvor der er truffet beslutning om mundtlig forhandling, gennemføres der forinden en sædvanlig skriftlig forberedelse af sagen. Mundtlig forhandling har været anvendt i begrænset omfang.

Afgørelsen i sagen træffes af nævnets medlemmer ved simpelt stemmeflertal. Er afgørelsen ikke truffet i enighed, skal afgørelsen indeholde mindretallets opfattelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2).

Nævnets afgørelse vil foreligge i form af en kendelse, der fremsendes til parterne og eventuelt indtrådte. Kendelsen indeholder et referat af sagens faktiske omstændigheder, parternes synspunkter og en begrundelse for afgørelsen (bekendtgørelsens § 15, stk. 3).

Erhvervsankenævnet er som andre forvaltningsmyndigheder omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. De almindelige regler i disse love om bl.a. inhabilitet, tavshedspligt og aktindsigt gælder således også for ankenævnet. Ankenævnet er endvidere omfattet af eventuelle særlige tavshedspligtregler, som følger af de enkelte love, f.eks. lov om finansiel virksomhed.

Ankenævnet er uafhængigt. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed (lovens § 1, stk. 2 og 3). Derimod kan afgørelserne

indbringes for domstolene efter de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningens afgørelser. Eventuelle lovbestemte frister for indbringelse af ankenævnets afgørelser fremgår af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Der er f.eks. fastsat en frist på 8 uger for indbringelse af ankenævnets afgørelser efter lov om kapitalmarkeder, jf. lovens § 233, stk. 2.

4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS

I dette kapitel omtales samtlige kendelser afsagt af Erhvervsankenævnet i året 2025.

Kendelserne er ordnet efter de enkelte love. Ved sammenligning med tidligere årgange af årsberetningen skal man være opmærksom på, at underinddelingerne i dette kapitel kan variere fra år til år, da ikke alle love giver anledning til sager hvert år.

4.1. Selskabsloven

4.1.1) Kendelse af 13. januar 2025 – j.nr. 24/03148

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise registrering af ny direktør i et selskab.

Selskabslovens § 15, stk. 1, og § 101

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise registrering af ny direktør for et selskab, idet det ikke fremgik af det vedlagte referat fra selskabets ekstraordinære generalforsamling, at dirigenten påså, hvorvidt generalforsamlingen var lovligt indkaldt og afholdt, eller hvorvidt generalforsamlingen var beslutningsdygtig.

Klager gjorde gældende, at styrelsen ikke havde hjemmel i selskabslovens § 101 til at fastsætte sådanne krav.

Ankenævnet fandt, at den påklagede afgørelse måtte anses for at indeholde væsentlige mangler med hensyn til begrundelsen, herunder mangelfuld angivelse af hjemmelsgrundlaget for afgørelsen.

Ankenævnet ændrede herefter afgørelsen og udtalte, at Erhvervsstyrelsen i sin begrundelse burde have anført det nærmere hjemmelsgrundlag for at afvise klagers registrering af ny direktør for selskabet.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 13. januar 2025](#)

4.1.2) Kendelse af 30. januar 2025 – j.nr. 24/08373

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise registrering af ledelsesændringer

Selskabslovens § 15, stk. 1, § 23 f, § 112, § 231 og § 232

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise registrering af genoptagelse, idet der i forbindelse med styrelsens kontrol ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at DD ville udøve den faktiske ledelse af selskabet.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og lagde til grund, at afgørelsen var baseret på en formodning om, at DD blev eller ville blive anvendt som stråmand.

Ankenævnet fandt det påfaldende, at der ikke forelå dokumentation for faktiske ledelse fra DD's side under hensyn til bl.a. oplysninger om aktivitet og omsætning i selskabet i 1. kvartal 2024.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 30. januar 2025](#)

4.1.3) Kendelse af 15. januar 2025 - j.nr. 24/03843

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere anmeldelse vedrørende omdannelse af et selskab til ApS samt valg af ny ledelse

Selskabsloven § 23 f og § 112, stk. 2

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere en anmeldelse vedrørende omdannelse af selskab A til ApS samt ny ledelse i AA A/S, idet styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for, at EE udøvede den faktiske ledelse af selskabet.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og lagde til grund, at afgørelsen var baseret på en formodning om, at ledelsesmedlemmet ville blive anvendt som stråmand. Nævnet var enig i styrelsens vurdering og de momenter, som styrelsen havde lagt vægt på.

Læs hele kendelse her: [Kendelse af 15. januar 2025](#)

4.1.4) Kendelse af 4. februar 2025 - j.nr. 24/05244

Erhvervsstyrelsens afgørelse om afregistrering af AA som direktør i et selskab.

Selskabslovens § 23 f og § 112

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise registrering af AA som direktør i BB, da styrelsen ikke fandt det godtgjort, at AA udøvede den faktiske ledelse af selskabet.

Klager gjorde gældende, at alle frister var overholdt, styrelsens anmodninger om dokumentation var imødekommet, samt afgørelsen var truffet meget hastigt uden at give AA mulighed for at beskytte dens stilling og sende yderligere dokumentation herom.

Ankenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling. Nævnet lagde vægt på, at forarbejderne til selskabslovens § 112, stk. 2, og § 23 f forudsætter en konkret vurdering af, om den registrerede må formodes at være anvendt som stråmand, og at afregistrering ikke skal ske, hvis der alene er tale om passivitet.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 4. februar 2025](#)

4.1.5) Kendelse af 4. februar 2025 – j.nr. 24/07409

Erhvervsstyrelsens afgørelse om afvisningen af at foretage ændring i stiftelsesgrundlaget for klager ved en skattefri virksomhedsomdannelse.

Selskabslovens § 15, 20, § 23 h, § 25 og § 26

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at foretage en administrativ korrektion af første regnskabsperiode efter selskabslovens § 23 h, stk. 2, da styrelsen ikke fandt, at der var registreret urigtige oplysninger, samt ændringen ville føre til at selve stiftelsesgrundlaget for selskabet ville ændres.

Klager gjorde gældende, at Erhvervsstyrelsens afgørelse var forkert, da det var åbenbart, at der var tale om en registreringsfejl og henviste til, at loven om skattefri virksomhedsomdannelse tillod stiftelse med tilbagevirkende kraft fra 1. januar, så længe registreringen skete senest de 30. juni samme år.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet fandt ikke omstændigheder, der talte for, at der var grundlag for administrativt at ændre den regnskabsmæssige virkningsdato til den 1. januar 2023.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 4. februar 2025](#)

4.1.6) Kendelse af 13. februar 2025 - j.nr. 24/09250

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise genoptagelsen af CC ApS under tvangsopløsning.

Selskabslovens § 15, stk. 1, § 231, stk. 1, og § 232, stk. 1

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af CC ApS, da styrelsen fandt anmeldelsen mangelfuld. Styrelsen havde ikke modtaget dokumentation for, at egenkapitalen på genoptagelsestidspunktet var minimum kr. 40.000.

Klager gjorde gældende, at betingelserne for genoptagelse var til stede, herunder navnlig i henhold til revisorerklæring af 30. juni 2024, hvorfor nævnet skulle træffe afgørelse om, at selskabet skulle genoptages, subsidiært at Erhvervsstyrelsens afgørelse skulle hjemvises til fornyet behandling.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at selskabet ikke havde fremsendt nødvendig dokumentation rettidigt, hverken i forbindelse med anmeldelsen eller senest ved fristens udløb den 21. august 2024. Betingelserne for genoptagelse efter selskabslovens §§ 231 og 232 var derfor ikke opfyldt.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 13. februar 2025](#)

4.1.7) Kendelse af 12. marts. 2025 - j.nr. 24/06078

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere stiftelsen af et selskab.

Selskabslovens § 15, stk. 1, § 23 g, stk. 1, § 23 b, stk. 1, og § 58 a, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere stiftelsen af et selskab, da styrelsen

fandt anmeldelsen mangelfuld. Styrelsen havde ikke modtaget tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerforhold i selskabet.

Klager gjorde gældende, at overførslen af selskabskapitalen og det reelle ejerforhold burde anses for dokumenteret.

Ankenævnet hjemviste sagen til Erhvervsstyrelsen. Nævnet fandt, at der i styrelsens afgørelse var væsentlige sagsbehandlingsfejl, da afgørelsen ikke indeholdte angivelser af hjemmelsgrundlaget. Nævnet fandt endvidere, at det ikke kunne udledes af selskabsloven, at opfyldelse af dokumentationskravet for en reelle ejer forudsatte, at samme person havde indbetalt selskabskapitalen.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 12. marts 2025](#)

4.1.8) Kendelse af 22. september 2025 – j.nr. 22/16713

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise fremtidige registreringer i et selskab.

Selskabslovens § 20, § 23c, stk. 1, og § 109

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om, at spørgsmålet vedrørende registreringen af ledelsesændringen i selskabet og ændringerne af ejerregistreringerne henhørte under domstolene, idet styrelsen ikke kunne foretage den nødvendige bevisvurdering. Som følge af tvivlen vedrørende selskabets ejerforhold, afviste styrelsen fremtidige registreringer i selskabet.

Klager gjorde gældende, at styrelsens anvendelse af selskabslovens § 20 var forkert, da bestemmelsen vedrører beslutninger truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen. Klager gjorde endvidere gældende, at selskabslovens § 109 ikke fandt anvendelse, da den ekstraordinære generalforsamling, hvor udpegelsen af HH som direktør fandt sted, var lovligt indkaldt og afholdt.

Ankenævnet fandt, at der forelå en tvist, om der var sket en overdragelse af BB ApS. Nævnet fandt på denne baggrund, at der ikke var grundlag for at antage, at registreringerne åbenbart var nulliteter, ligesom der ikke var adgang til i medfør af selskabslovens § 20 at ændre

registreringerne. Ankenævnet tiltrådte, at spørgsmålet om sletning af registreringerne henhørte under domstolene.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 22. september 2025](#)

4.1.9) Kendelse af 10. juli 2025 – j.nr. 24/08623

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise administrativt korrektion af registreringer og henviste spørgsmålet om sletning til domstolene.

Selskabslovens § 20 og § 23

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at foretage administrativ korrektion af registreringerne i en række selskaber og henviste spørgsmålet om sletning til domstolene, da sagen krævede bevisbedømmelse og ikke angik en åbenbar nullitet eller fejlskrift.

Klager gjorde gældende, at registreringerne var fejlagtige og kunne udslettes administrativt i medfør af selskabslovens § 23 h, stk. 2, og henviste blandt andet til styrelsens tidligere tilbageførsel.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at de foretagne registreringer åbenbart var nulliteter, og der heller ikke på andet grundlag var adgang til administrativt at ændre de foretagne registreringer. Det blev derfor tiltrådt, at spørgsmålet om sletning af registreringerne henhørte under domstolene.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 10. juli 2025](#)

4.1.10) Kendelse af 15. maj 2025 – j.nr. 24/09519

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at foretage administrativt korrektion af registreringer om kapitalforhøjelse og ejerændring.

Selskabslovens § 23 h, stk. 2, § 76, stk. 2, og § 82.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at foretage administrativ korrektion af registreringerne om kapitalforhøjelse og ejerændring i et selskab, idet styrelsen fandt selskabets

ekstraordinære generalforsamling for mangelfuld.

Klager gjorde gældende, at styrelsens afgørelse led af både retlige og faktiske mangler samt en række andre forhold, hvorfor afgørelsen burde ophæves og de udslettede registreringer genregistreres.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at styrelsen var berettiget til at korrigere registreringerne i medfør af selskabslovens § 23 h, stk. 2. Imidlertid fandt ankenævnet, at styrelsen i sin afgørelse burde have henvist til selskabslovens § 82 om ejeraftaler, idet klager forsøgte at dokumentere grundlaget for generalforsamlingsbeslutningen med blandt andet en finansieringsaftale.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 15. maj 2026](#)

4.1.11) Kendelse af 8. maj 2025 – j.nr. 24/09880

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere kapitalforhøjelse i et selskab.

Selskabslovens § 36-38, § 158 og § 160

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere kapitalforhøjelse i et selskab, idet generalformsamlingsprotokollatet fremstod mangelfuld. Anmeldelsen manglede dokumentation for, at selskabskapitalen var til stede, hvorfor styrelsen ikke kunne registrere kapitalforhøjelsen i selskabet.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, idet registreringsanmeldelsen var så mangelfuld, at styrelsen var berettiget til at afvise registreringen af de anmeldte forhold. Generalformsamlingsprotokollatet opfyldte ikke kravene til kapitalforhøjelse. Nævnet fandt endvidere, at de dokumenter, som klager havde vedlagt anmeldelsen, ikke opfyldte kravene vedrørende apportindskud. Ankenævnet bemærkede afslutningsvis, at klager måtte foretage en ny anmeldelse, hvis kapitalforhøjelsen fortsat ønskedes registreret.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 8. maj 2025](#)

4.1.12) Kendelse af 3. juli 2025 – j.nr. 24/10098

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at foretage ændringer af registrerede ejerforhold i et selskab.

Selskabslovens § 23 h

På baggrund af en dom fra Vestre Landsret konstaterede Erhvervsstyrelsen, at DD ejede 50 pct. af kapitalandelene i selskabet, og ændrede registreringen af ejerforholdene i overensstemmelse hermed. Styrelsen registrerede herefter DD som legal ejer i intervallet 50-66,66 pct. og som reel ejer med 50 pct. Endvidere blev KL ApS registreret som legal ejer i samme interval.

Klager gjorde gældende, at Erhvervsstyrelsen ikke havde foretaget partshøring af FF og GG, som var legale ejere i KL ApS under sagens behandling. Klager gjorde endvidere gældende, at styrelsen ikke havde hjemmel til at foretage en administrativ ændring af de registrerede ejerforhold, idet dette krævede en bevismæssigkompetence, som styrelsen ikke kunne foretage.

Ankenævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens vurdering af, at der var foretaget tilstrækkelig partshøring. Nævnet fandt, at styrelsen ikke havde hjemmel til at registrere et ændret ejerforhold på det foreliggende grundlag.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 3. juli 2025](#)

4.1.13) Kendelse af 28. februar 2025 – j.nr. 24/06077

Erhvervsstyrelsens afgørelse om afvisning af registrering af ændring i hjemsteds- og ledelsesforhold i et selskab.

Selskabslovens § 10, § 15, stk. 1, § 23 b, stk. 1, § 23 d, stk. 1, § 23 f, stk. 2, og § 112, stk. 2-3

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise registrering af ændring i hjemsteds- og ledelsesforhold for BB ApS, idet styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for, at AA ville udøve den faktiske ledelse af selskabet, indenfor den af styrelsens fastsatte frist.

Klager gjorde gældende, at det af den øvrige korrespondance med Erhvervsstyrelsen fremgik, at AA udførte alle ledelsesmæssige opgaver i selskabet og havde en aktiv og central rolle i selskabets ledelse, hvorfor styrelsens afgørelse var forkert.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og lagde til grund, at afgørelse var baseret på en formodning om, at AA ville blive anvendt som stråmand. Nævnet tiltrådte styrelsens vurdering, hvorefter der ikke var modtaget tilstrækkelig dokumentation for, at AA ville udøve den faktiske ledelse af selskabet.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. februar 2025](#)

4.1.14) Kendelse af 6. marts 2025 – j.nr. 24/00693

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise genoptagelsen af AA ApS under tvangsopløsning.

Selvskabslovens § 15, stk. 1, § 231, stk. 1, og § 232, stk. 1 og 3

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af AA ApS, da anmeldelsen blev anset for mangelfuld. Styrelsen henviste blandt andet til, at selskabet ikke havde indleveret årsrapport, og at styrelsen ikke havde modtaget selskabets årsrapport for perioden 1. marts 2022 til 28. februar 2023. Styrelsen bemærkede endvidere, at det vedlagte dokument ikke udgjorde en erklæring om kapitalens tilstedeværelse på genoptagelsestidspunktet.

Klager gjorde gældende, at anmeldelsen ikke var mangelfuld, men at der var tale om systemmæssige begrænsninger, som var i modstrid med de oplysninger, der blev givet, når man indsendte en anmeldelse om genoptagelse.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet fandt, at anmeldelsen af genoptagelse var mangelfuld, idet forholdet, der havde begrundet selskabets oversendelse til tvangsopløsning, ikke var berigtiget senest samtidig med beslutningen om genoptagelse. Styrelsen var derfor berettiget til at afvise registreringen af selskabets genoptagelse.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 6. marts 2025](#)

4.1.15) Kendelse af 28 april 2025 – j.nr. 24/11244

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke klagers adgang til at foretage straksregistreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv., samt at nægte at registrere ændring af ejerforholdene i et selskab.

Selskabslovens § 23 b, stk. 1, § 23 d, stk. 3, § 23 d, stk. 5, 1. pkt., og anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3 og § 9, stk. 1

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at nægte at registrere ændring af ejerforholdene i BB ApS, da styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for AA's identitet inden for den fastsatte frist. Styrelsen traf endvidere afgørelse om at lukke AA's adgang til at foretage straksregistreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv.

Klager gjorde gældende, at der var tale om en simpel fejl, idet klager ikke var klar over, at overførslen af den anmodede dokumentation ikke var gennemført.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, idet nævnet fandt, at klager var bekendt med den pågældende svarfrist. Nævnet fandt endvidere, at styrelsen havde en begrundet formodning om, at der var sket eller ville ske misbrug af adgangen til styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. april 2025](#)

4.1.16) Kendelse af 13. maj 2025 – j.nr. 24/11571

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise genoptagelsen af AA A/S.

Selskabslovens § 15, 23 g, § 37, § 231 og § 232

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af AA A/S, da anmeldelsen blev anset for mangelfuld. Styrelsen havde ikke modtaget dokumentation for, at selskabskapitalen på 400.000 kr. var til stede.

Klagers repræsentant gjorde gældende, at der var tale om en tastefejl i erklæringen, hvor aktiekapitalen fejlagtigt var angivet som 40.000 kr. i stedet for det korrekte beløb på 400.000 kr. BB gjorde endvidere gældende, at Erhvervsstyrelsen burde have foretaget partshøring af selskabet efter forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet vurderede, at en fejlskrift fra anmelder ikke kunne afhjælpes ved hverken en generalforsamlingsbeslutning eller en bestyrelsesvedtagelse. Nævnet tiltrådte endvidere styrelsens vurdering efter selskabslovens § 15, stk. 2, hvorefter anmelder indestår for, at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen var gyldig.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 13. maj 2025](#)

4.1.17) Kendelse af 11. april 2025 – j.nr. 24/09394

Erhvervsstyrelsens afgørelse om anmodning om tvangsopløsning i flere selskaber.

Selskabsloven § 23 b, stk. 1, § 58 a, stk. 1-6, § 225, stk. 1, og 22

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at anmode skifteretten om tvangsopløsning af BB ApS, CC ApS, DD ApS og EE ApS, idet styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for selskabernes reelle ejerforhold, herunder dokumentation for tegningen af selskabskapitalen i selskaberne.

Klager gjorde gældende, at Erhvervsstyrelsens afgørelse var forkert, og at tvangsopløsningen af de fire selskaber ikke var proportional med henvisning til sagens historik og den fremsendte dokumentation. Klager gjorde endvidere gældende, at sagen burde hjemvises til fornyet behandling i styrelsen.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet fandt, at AA ikke havde fremsendt tilstrækkelig dokumentation for, hvem der havde indbetaling selskabskapitalen i CC ApS, DD ApS og EE ApS. Styrelsen modtog derfor ikke tilstrækkelig dokumentation for selskabernes reelle ejerforhold.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 11. april 2025](#)

4.1.18) Kendelse af 11. december 2025 – j.nr. 25/01424

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afregistrere AA som direktør af et selskab samt at anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet.

Selskabslovens § 23, f, stk. 2, § 112, stk. 3, § 117, stk. 2, og § 371, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afregistrere AA som direktør i CC ApS, idet styrelsen ikke kunne konstatere, at AA udøvede den faktiske ledelse af selskabet. Styrelsen traf endvidere afgørelse om at anmode skifteretten om at tvangsopløse CC ApS, da styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for selskabets reelle ejerskab og for, at selskabet kunne benytte den registrerede hjemstedsadresse.

Klager gjorde gældende, at AA skulle genregistreres som direktør i CC ApS, idet det tidligere og det yderligere fremsendte materiale dokumenterede, at AA havde udøvet den faktiske ledelse og derfor skulle genregistreres.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, idet nævnet fandt, at klagers dokumenter i form af redegørelse, bilag, selskabets ejerbog og moderselskabets ejerbog ikke dokumenterede, hvem den reelle ejer af CC ApS var.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 11. december 2025](#)

4.1.19) Kendelse af 5. december 2025 – j.nr. 25/02067

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise genoptagelsen af et selskab.

Selskabslovens § 112, § 117, stk. 2, § 231 og § 232

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af et selskab, da anmeldelsen blev anset for mangelfuld. Styrelsen henviste blandt andet til, at styrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for AA's identitet, dokumentation for at AA udøvede den faktiske ledelse af selskabet samt for selskabets reelle ejerforhold.

Klager gjorde gældende, at Erhvervsstyrelsens afgørelse var forkert. Klager henviste blandt

andet til manglende vejledning, urimelige afvisninger, udeladelse af væsentlige dokumentation fra afgørelsen samt urimelige frister og langsom sagsbehandling.

Ankenævnet ophævede Erhvervsstyrelsens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling i styrelsen. Nævnet fandt, at selskabet havde fremsendt tilstrækkelig dokumentation for klagers faktiske ledelse og enejeberskab af selskabet senest samtidig med fristens udløb. Selskabet blev derfor anset for berettiget til genoptagelse.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 5. december 2025](#)

4.1.20) Kendelse af 24. april 2025 – j.nr. 24/12224

Erhvervsstyrelsens afgørelse om udslettelse af registreringen af ændringerne i et selskabs ejerforhold skulle behandles af domstolene, samt at lukke for klagers adgang til at foretage registreringer i selskabet via selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

Selskabslovens § 20, § 23 c, stk. 1 og § 109, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om, at spørgsmålet om udslettelse af registreringen af ændringerne i selskabets ejerforhold henhørte under domstolene. Styrelsens fandt, at den som registreringsmyndighed ikke kunne foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande om lovligheden af ændringerne i ejerregistreringerne.

Klagers repræsentant gjorde gældende, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at afvise registreringen, idet underskriften var ægte og var blev overværet af HH og II.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet fandt, at spørgsmålet om sletning af registreringerne henhørte under domstolene. Der forelå ikke grundlag for at antage, at registreringerne var åbenbare nulliteter efter selskabslovens § 109, og der var heller ikke på andet grundlag for administrativt at ændre registreringerne.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 24. april 2025](#)

4.2 Hvidvaskloven

4.2.1) Kendelse af 10. januar 2025 – j.nr. 23/11997

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler om opdatering af risikovurdering, politikker, forretningsgange og kundekendskabsprocedur samt underretning til Hvidvasksekretariatet.

Hvidvasklovens § 7, § 8, § 11-21 og § 25

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at påbyde et selskab at opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, at opdatere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, at sikre passende forretningsgange, at gennemføre fornødne kundekendskabsprocedurer, at foretage en tilstrækkelig og fyldestgørende underretning til Hvidvasksekretariatet, samt afgav påtale for blandt andet ikke at have kontrolleret om en kunde er en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner til en eksponeret person og ikke at have kontrolleret kundens identitetsoplysninger.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse om påbud samt påtaler, idet nævnet fandt, at Erhvervsstyrelsen ikke havde begået sagsbehandlingsfejl, samt det af klager anførte ikke kunne føre til andet resultat, og tiltrådte styrelsens vurdering af, at selskabets risikovurderinger og politikker mv. efter en samlet bedømmelse var utilstrækkelige. Ankenævnet fandt således ikke grundlag for at tilsidesætte de af styrelsen foretagne skøn.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 10. januar 2025](#)

4.2.2) Kendelse af 10. januar 2025 – j.nr. 23/12027

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven.

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 11, § 17, § 18, stk. 1 og § 26, stk. 1

På baggrund af tilsynskontrol traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at meddele en række påbud, påtaler samt foretage politianmeldelser til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven, idet styrelsen vurderede, at selskabets risikovurdering, skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, kundekendskabsprocedurer mv. var utilstrækkelige.

Ankenævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens vurderinger af, at klagers risikovurdering samt politikker, forretningsgange og kontroller mv. efter en samlet bedømmelse var utilstrækkelige. Nævnet fandt endvidere, at der ikke forelå sagsbehandlingsfejl, og at det af klager anførte ikke kunne føre til andet resultat, hvorfor der ikke var grundlag for at tilsidesætte styrelsens skøn.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 10. januar 2025](#)

4.2.3) Kendelse af 21. januar 2025 – j.nr. 24/03037

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven.

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 14, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1 og § 11, stk. 1, nr. 4 og stk. 3

På baggrund af en tilsynskontrol traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at meddele en række påbud til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven, idet styrelsen blandt andet vurderede, at selskabets risikovurdering, samt skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller mv. var utilstrækkelige.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse i det omfang den var påklaget, og tiltrådte styrelsens vurderinger af, at selskabets risikovurdering og politikker mv. efter en samlet bedømmelse var utilstrækkelige, hvorfor der ikke var grundlag for at tilsidesætte styrelsens skøn.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 21. januar 2025](#)

4.2.4) Kendelse af 20. februar 2025 – j.nr. 24/02787

Finanstilsynets afgørelse om at afgive påbud til et selskab om at gennemføre foranstaltninger i henhold til skærpede kundekendskabskrav.

Hvidvasklovens § 19, stk. 1, nr. 1-3 og betalingslovens § 7, nr. 4.

På baggrund af en inspektion traf Finanstilsynet afgørelse om at meddele en række påbud til et selskab med henvisning til hvidvasklovens § 19, stk. 1. Finanstilsynet fandt, at KL A/S i dets respondentforbindelser udbød almindelige pengeinstitutydelser, og at selskabet derfor var omfattet af bestemmelsen.

Klager gjorde gældende, at korrespondentforbindelserne udelukkende involverede værdipapirhandel, hvorfor selskabet ikke burde være omfattet af bestemmelsen.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynets afgørelse. Nævnet fandt, at der var tale om en betalingstransaktion, og at korrespondentforbindelserne derfor kunne involvere gennemførelse af betalinger omfattet af hvidvasklovens § 19.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 20. februar 2025](#)

4.2.5) Kendelse af 29. januar 2025 – j.nr. 24/02521

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven.

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 14-17, § 21 og § 57, stk. 1

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at påbyde et selskab at opdatere selskabets risikovurdering, at opdatere sine skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, at sikre at selskabet havde forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Styrelsen gav derudover påtale for blandt andet ikke at have foretaget tilstrækkelige risikovurderinger af det enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, og for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsers formål og tilsigtede beskaffenhed. Erhvervsstyrelsen vurderede, at klager på tidspunktet for tilsynsbesøget var registreret som godkendt revisionsvirksomhed, og at klager fortsat udøvede aktiviteter, som er omfattet af hvidvaskloven.

Klager gjorde gældende, at selskabet var blevet afmeldt som godkendt revisionsvirksomhed, og at det derfor ikke længere var omfattet af hvidvaskloven.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Nævnet fandt, at klager på tidspunktet for tilsynsbesøget var registreret som godkendt revisionsvirksomhed. Nævnet fandt endvidere, at klager efter afregistreringen fortsat udøvede revisionsopgaver og derfor var omfattet af hvidvaskloven.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 29. januar 2025](#)

4.2.6) Kendelse af 31. januar 2025 – j.nr. 23/14798

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven.

Hvidvaskloven § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 11, stk. 1, nr. 3, 1. og 2. pkt., § 11, stk. 1, nr. 3, § 11, stk. 3, § 18, stk. 1 og § 25, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at påbyde et selskab at opdatere selskabets risikovurdering, at opdatere sine skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, at sikre at selskabet havde forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Styrelsen gav derudover påtale for blandt andet ikke at have foretaget tilstrækkelige risikovurderinger af det enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, og for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsers formål og tilsigtede beskaffenhed.

Klager gjorde gældende, at afgørelsen ikke var truffet på et lovligt grundlag, idet der ikke var foretaget partshøring. Klager gjorde endvidere gældende, at afgørelsen hvilede på et ufuldstændigt grundlag, og at begrundelsen ikke var fyldestgørende.

Ankenævnet tiltrådte på baggrund af sagens oplysninger Erhvervsstyrelsens vurdering af, at klager ikke havde undersøgt baggrunden for og formålet med alle transaktioner,

transaktionsmønstre og aktiviteter der er komplekse, usædvanligt store, var foretaget i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk lovligt formål. Ankenævnet fandt desuden, at der dermed var grundlag for den meddelte påtale.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 31. januar 2025](#)

4.2.7) Kendelse af 31. januar 2025 – j.nr. 24/03152

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven

Hvidvaskloven § 2, nr. 6 og 7, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 11, stk. 3 og § 18, stk. 1

På baggrund af et tilsynsbesøg traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at meddele en række påbud, påtaler samt foretage politianmeldelser over for et selskab om overholdelse af hvidvaskloven, idet styrelsen vurderede, at selskabets politikker, forretningsgange og kontroller var utilstrækkelige.

Klager gjorde gældende, at der var indgivet et høringssvar til Erhvervsstyrelsen, som der ikke var taget hensyn til, hvorfor afgørelsen var ugyldig. Klager anmodede endvidere om, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens påbud A, B og C, idet ankenævnet vurderede, at klagers risikovurderinger, skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller m.v., efter en samlet bedømmelse var utilstrækkelige. Nævnet hjemviste påbud I til fornyet behandling i styrelsen for så vidt angår kundekendskabsprocedurer. Nævnet fandt, at klager havde foretaget en risikovurdering af det pågældende kundeforhold.

Læs hele kendelse her: [Kendelse af 31. januar 2025](#)

4.2.8) Kendelse af 16. april 2025 – j.nr. 24/10153

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven

Hvidvasklovens § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 3 og 4, § 11, stk. 3, § 17,

stk. 1 og § 26, stk. 1

På baggrund af et tilsynsbesøg traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at meddele en række påbud og påtaler til et selskab om overholdelse af hvidvaskloven, idet styrelsen vurderede, at selskabets politikker, forretningsgange og kontroller var utilstrækkelige.

Klager gjorde gældende, at afgørelsen var ugyldig. Klager anførte navnlig, at høringssvaret ikke var blevet inddraget, hvilket førte til fejlagtige faktuelle konklusioner. Klager gjorde endvidere gældende, at høringssvaret ikke var blevet realitetsbehandlet eller vurderet, og at styrelsen ikke havde forholdt sig til de ændringer, der var foretaget i høringsudkastet, hvorfor afgørelsen ikke opfyldte forvaltningslovens krav til begrundelse.

Ankenævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens påbud D. Nævnet hjemviste påbud A, B, C, E og F til fornyet behandling i styrelsen, idet nævnet fandt, at klager havde fremsendt det omtalte materiale inden afsigelsen af afgørelsen. Nævnet ændrede påbud G, således at påbuddet i stedet var en påtale.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 16. april 2025](#)

4.2.9) Kendelse af 22. april 2025 – j.nr. 24/10185

Erhvervsstyrelsen afgørelse om at afgive en række påbud og påtaler til et selskab om opdatering af risikovurdering, skriftlige politikker, forretningsgange og kundekendskabsprocedurer.

Hvidvasklovens § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, nr. 4, og § 11, stk. 3, § 18, stk. 1 og § 62

På baggrund af et tilsynsbesøg traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at påbyde et selskab at opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, at opdatere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, at sikre passende forretningsgange, samt at gennemføre nødvendige kundekendskabsprocedurer.

Klager gjorde gældende, at afgørelsen var ugyldig og ikke afspejlede de faktiske

omstændigheder. Klager anførte navnlig, at virksomheden havde haft en intern risikovurdering og udført vejledning af medarbejderne. Klager gjorde endvidere gældende, at det var virksomhedens opfattelse, at den efterlevede samtlige punkter, som angives i vejledningen om rimelige foranstaltninger.

Ankenævnets tiltrådte Erhvervsstyrelsens påbud A, B, C, D, G og H vedrørende klagers risikovurdering, politikker mv., idet nævnet efter en samlet bedømmelse fandt disse utilstrækkelige. Nævnet var enig i den begrundelse, som Styrelsen havde anført, og fandt ikke grundlag for at tilsidesætte de skøn, styrelsen havde foretaget. Ankenævnet tiltrådte ligeledes styrelsens afgørelse vedrørende offentliggørelse af tilsynsreaktionerne.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 22. april 2025](#)

4.3 Lov om erhvervsdrivende fonde

4.3.1) Kendelse af 31. januar 2025 – j.nr. 23/13171

Erhvervsstyrelsens afgørelse om en ulovlig fastsat leje for et lejemål udgjorde indirekte uddeling til bestyrelsesmedlem i en erhvervsdrivende fond.

Erhvervsfundslovens § 63, stk. 1, § 87, stk. 1 og § 88, stk. 1

En erhvervsdrivende fond med formål om at vedligeholde og drive en af fonden ejet ejendom havde indgået et lejemål i ejendommen med et bestyrelsesmedlem i fonden. Erhvervsstyrelsen udtog fonden til kontrol, og fonden oplyste til styrelsen blandt andet, at den aftalte leje var begrundet i lejemålets beliggenhed og stand. Styrelsen traf afgørelse om, at den fastsatte leje for lejemålet fraveg markedslejen i nedadgående retning.

Fonden påklagede afgørelsen blandt andet med henvisning til, at forskellen i den gældende leje og markedslejen udgjorde et vederlag for viceværtsopgaver udført af bestyrelsesmedlemmet.

Ankenævnet fandt, at klager ikke havde løftet bevisbyrden for, at der var tale om en viceværtsaftale på sædvanlige vilkår. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse om ulovlig uddeling i den erhvervsdrivende fond, idet nævnet vurderede, at bestyrelsesmedlemmet og administrator i fonden burde have indset, at leje af lejemålet skete til væsentlig under markedslejen, og at der dermed var tale om en ulovlig uddeling.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 31. januar 2025](#)

4.3.2) Kendelse af 6. februar 2025 – j.nr. 24/05516

Erhvervsstyrelsens afgørelse om registreringsnægtelse af BB som bestyrelsesmedlem i en erhvervsdrivende fond.

Erhvervsfundslovens § 15, stk. 1, § 27, stk. 1, nr. 7, og § 53, stk. 3

Erhvervsstyrelsen modtog den 19. april en henvendelse fra bestyrelsesmedlem CC, som anførte, at der var truffet en ugyldig bestyrelsesbeslutning om udpegning af BB til

bestyrelsen. Efter vedtægtens punkt 7, stk. 4, kræves valg af nye bestyrelsesmedlemmer enstemmighed. CC stemte imod beslutningen, hvorfor den var i strid med vedtægten. På denne baggrund afslog Erhvervsstyrelsen at registrere BB som bestyrelsesmedlem, medmindre der blev truffet en ny beslutning i overensstemmelse med vedtægten.

Fonden påklagede afgørelsen med henvisning til, at der i det konkrete tilfælde burde fraviges fra kravet om enstemmighed.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse. Klager havde ikke fremlagt materiale, der kunne begrunde en fravigelse af vedtægtsbestemmelsen, som derfor måtte forstås således, at der fortsat kræves enstemmighed i bestyrelsen. Nævnet fandt endvidere, at bestemmelsen ikke var i strid med erhvervsfondsloven, jf. § 27, stk. 1, nr. 7, og § 53, stk. 3, samt forarbejderne hertil.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 6. februar 2025](#)

4.3.3) Kendelse af 7. februar 2025 – j.nr. 24/04720

Erhvervsstyrelsen afgørelse om nedsættelse af bestyrelsesvederlag til bestyrelsesmedlem, samt påbud om tilbagebetaling af vederlaget til en erhvervsdrivende fond.

Erhvervsfondslovens § 49, stk. 1 og stk. 2

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at påbyde en erhvervsdrivende fonds bestyrelse at søge det for meget udbetalte vederlag til AA tilbagebetalt til fonden inklusiv lovpligtige renter, samt at stoppe for yderligere udbetalinger af pension.

Klager anmodede Erhvervsstyrelsen om at genoptage en del af styrelsens afgørelse, hvilket Erhvervsstyrelsen nægtede, da ingen af betingelserne efter de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger og principper om ulovbestemt remonstration var opfyldt.

Ankenævnet tiltrådte og stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, da pensionsforpligtelsen ikke kunne anes for sædvanlig eller var udtryk for markedsmæssige vilkår, jf. erhvervsfondslovens § 49, sk. 1. Nævnet fandt, at styrelsen var berettiget til at afgive påbud om ophør af pensionsforpligtelsen.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 7. februar 2025](#)

4.3.4) Kendelse af 19. marts 2025 – j.nr. 24/07589

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at meddele tilladelse til den af fonde ønskede formålsændring, så fonden kunne lukke sit datterselskab, CC ApS.

Lov om erhvervsdrivende fonde § 48 og § 89, stk. 1 og 2

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at meddele tilladelse til den ønskede formålsændring, idet styrelsen fandt, at betingelserne herfor ikke var opfyldt. Styrelsen fandt, at det ikke var tilstrækkeligt sandsynliggjort, at det var umuligt, vanskeligt eller uhensigtsmæssigt for fonden at fortsætte driften af CC ApS, og at fondes redegørelse ikke dokumenterede, at bestyrelsen havde udtømt sine muligheder for at afhjælpe selskabets udfordringer.

Klager gjorde gældende, at afgørelsen ikke tog højde for udviklingen i handelsvaner og byggede på et mangelfuldt faktisk grundlag. Klager anførte endvidere, at styrelsen havde foretaget en ensidig fortolkning af fondens vedtægt uden hensyntagen til stifternes intentioner.

Ankenævnet ændrede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt efter en samlet vurdering, at betingelserne for formålsændring var opfyldt, herunder at fonden kunne afvikle aktiviteterne i CC ApS og foretage de nødvendige vedtægtsændringer.

Læs hele kendelse her: [Kendelse af 19. marts 2025](#)

4.4 Årsregnskabsloven

4.4.1) Kendelse af 20. februar 2025 – j.nr. 24/06816

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at påbyde et selskab at indsende ny behørig revideret og godkendt årsrapport, samt om revision af selskabets to kommende årsregnskaber.

Årsregnskabslovens § 11, stk. 1, § 12, stk. 2 og 3, § 22 b, § 135 a, stk. 2 og § 161 stk. 1, nr. 2 og 3

Erhvervsstyrelsen foretog kontrol af et selskabs indberettede årsrapport og traf på den baggrund afgørelse om at påbyde indsendelse af en ny behørig og godkendt årsrapport. Styrelsen konstaterede, at AA ApS havde indregnet kapitalandele i regnskabslinjen, samt at mellemregningen mellem virksomheden og ejeren var indregnet som en del af egenkapitalen i stedet for som en gældsforpligtelse. Endvidere havde AA ApS undladt at oplyse om anvendt regnskabspraksis og det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede, på trods af at virksomheden ikke var omfattet af undtagelsesbestemmelsen for mikrovirksomheder i årsregnskabslovens § 22 b.

Selskabet påklagede afgørelsen blandt andet med henvisning til, at påbuddet potentielt kunne medføre økonomiske problemer grundet stigende rente omkostninger, ejendomsskat samt forsikringer, og at fejlene i årsrapporten skyldes menneskelige handlinger.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at årsrapporten led af væsentlig fejl og mangler og ikke gav et retvisende billede af virksomheden.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 20. februar 2025](#)

4.4.2) Kendelse af 5. december 2025 – j.nr. 24/05644

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at påbyde et selskab at indsende ny behørig revideret og godkendt årsrapport, samt om revision af selskabets to kommende årsregnskaber.

Årsregnskabslovens § 33, § 135 a, stk. 3. og § 159 b, stk. 1 samt bogføringslovens § 23

Erhvervsstyrelsen konstaterede væsentlige overtrædelser af årsregnskabsloven i selskabets

årsrapport, herunder at selskabets grundlag for indregning af udskudt skatteaktiv var utilstrækkelig dokumenteret. Styrelsen vurderede endvidere, at selskabets overtrædelse var en væsentlig fejl i årsrapporten. Styrelsen påbød derfor selskabet at indsende en ny behørig og godkendt årsrapport.

Selskabet påklagede afgørelsen med henvisning til, at selskabets årsrapport var korrekt, samt at styrelsens vurdering om at, selskabets grundlag for indregning af udskudt skatteaktiv, ikke var tilstrækkeligt dokumenteret.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse, da nævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens vurdering af, at det ikke er sandsynliggjort, at klager vil have en positiv indtjening i de kommende år, således at man vil kunne benytte sig af det udskudte skatteaktiv, hvorfor aktivet er indregnet i strid med årsregnskabslovens § 33.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 5. december 2025](#)

4.4.3) Kendelse af 10. juli 2025 – j.nr. 25/00183

Erhvervsstyrelsens afgørelse om påbud om revision af selskabets to kommende årsregnskaber, samt noter i årsrapporten for selskabets investeringsaktiver.

Årsregnskabslovens § 22 a, § 22 b, § 58a, stk. 2, og §§ 37-38

Erhvervsstyrelsen foretog kontrol af et selskabs indberettede årsrapport og traf på denne baggrund afgørelse om at påbyde indsendelse af ny behørig og godkendt årsrapport. Styrelsen konstaterede, at virksomhedens i strid med årsregnskabslovens § 58 a, stk. 2, ikke havde oplyst om de centrale forudsætninger, der lå til grund for beregningen af dagsværdien af virksomhedens investeringsejendom. Styrelsen konstaterede endvidere, at virksomheden havde anvendt undtagelsesbestemmelserne for mikrovirksomheder, hvilket virksomheden ikke var omfattet af.

Selskabet påklagede afgørelsen med begrundelse i, at styrelsens krav om en ny behørig og godkendt årsrapport var en grov markering fra styrelsens side og efter klagers opfattelse savnede rimelighed.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at selskabets årsrapport for regnskabsåret 2023/2024 var behæftet med en så væsentlig mangel, at Erhvervsstyrelsens påbud om korrektionen af den pågældende samt de to efterfølgende årsrapporter måtte anses for at være i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 161, stk. 1, nr. 2 og 3, om påbud om henholdsvis korrektion af fejl og ophør af overtrædelser.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 10. juli 2025](#)

4.4.4) Kendelse af 26. november – j.nr. 25/03010

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at påbyde et selskab at indsende ny behørig revideret og godkendt årsrapport.

Årsregnskabslovens § 64, stk. 1, § 135, stk. 1 og § 159 b, stk. 1

Erhvervsstyrelsens foretog kontrol af et selskabs indberettede årsrapport og traf på den baggrund afgørelse om at påbyde indsendelse af en ny behørig og godkendt årsrapport. Styrelsen konstaterede, at selskabet ikke havde oplyst om virksomhedens samlede størrelse af sine leasingaftaler.

Selskabet påklagede afgørelsen med henvisning til blandt andet, at årsregnskabslovens regler om revisionspligt og fravalgt var overholdt bortset fra fejlen vedrørende oplysningerne om selskabets leasingforpligtelser, fejlen kunne rettes ved omgørelse af årsrapporten uden revision, påbuddet var et uproportionalt indgreb i forhold til fejlens omfang, og at styrelsens praksis gav grundlag for at vælge en mindre indgribende løsning end revisionspåbud.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og fandt, at klagers manglende inddragelse af de leasingrelaterede beløb udgjorde en væsentlig fejl i årsrapporten 2023, idet det samlede beløb vedrørende leasing er på i alt 1.711.243 kr. og dermed større end selskabets hele aktivbalance i år 2023 svarende til 1.533.693 kr. Allerede af den grund måtte fejlen anses for at være væsentlig. Ankenævnet fandt endvidere, at de omhandlede oplysninger, der angår selskabets driftsaktiver, var væsentlige regnskabsoplysninger i relation til klager, som er et transport- og opbevaringsselskab.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 26. november 2025](#)

4.5 Rejsegarantifondsloven

4.5.1) Kendelse af 27. januar 2025 – j.nr. 24/05359

Rejsegarantifondens afgørelse om, at en virksomhed er registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Rejsegarantifondslovens § 8, stk. 2

Rejsegarantifonden traf afgørelse om, at en virksomhed var registreringspligtig i Rejsegarantifonden. Fonden begrundede deres afgørelse i et lovkrav om, at danske etablerede rejseudbydere skulle registreres i Rejsegarantifonden, såfremt de udbød eller solgte pakkerejser. Det var fondens vurdering, at virksomhedens udbud af indkvartering og yogaundervisning måtte anses for pakkerejser i rejsegarantifondslovens forstand.

Klagers repræsentant påklagede fondens afgørelse blandt andet med henvisning til, hvilke faktiske forhold, der havde ligget til grund for afgørelsen, samt til de momenter, der havde været bestemmende for skønsudøvelsen ved afgørelsen.

Ankenævnet stadfæstede Rejsegarantifondens afgørelse, og tiltrådte fondens vurdering af, at virksomheden var erhvervsdrivende og måtte anses for at udbyde pakkerejser, idet yogaundervisning måtte anses for at være hovedformålet med rejsen. Virksomheden var derfor registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 27. januar 2025](#)

4.5.2) Kendelse af 27. januar 2025 – j.nr. 24/05389

Rejsegarantifondens afgørelse om, at en virksomhed er registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Rejsegarantifondslovens § 8, stk. 2

Rejsegarantifonden traf afgørelse om, at en virksomhed var registreringspligtig i Rejsegarantifonden. Fonden begrundede deres afgørelse i et lovkrav om, at danske etablerede rejseudbydere skulle registreres i Rejsegarantifonden, såfremt de udbød eller

solgte pakkerejser. Det var fondes vurdering, at virksomhedens udbud af indkvartering og yogaundervisning måtte anses for pakkerejser i rejsegarantifondslovens forstand.

Klagers repræsentant henviste i det væsentlige til de samme anbringender og gjorde endvidere gældende, at registreringspligten blev oplevet som urimelig for mindre kursusudbydere, idet disse blev behandlet på samme måde som større rejseudbydere.

Ankenævnet stadfæstede Rejseregarantifondens afgørelse, og tiltrådte fondens vurdering af, at virksomheden var erhvervsdrivende og måtte anses for at udbyde pakkerejser, idet yogaundervisning måtte anses for at være hovedformålet med rejsen. Virksomheden var derfor registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Læs hele kendelse her: [Kendelse af 27. januar 2025](#)

4.5.3) Kendelse af 27. januar 2025 – j.nr. 24/05390

Rejsegarantifondens afgørelse om, at en virksomhed er registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Rejsegarantifondslovens § 8, stk. 2

Rejsegarantifonden traf afgørelse om, at en virksomhed var registreringspligtig i Rejsegarantifonden. Fonden begrundede deres afgørelse i et lovkrav om, at danske etablerede rejseudbydere skulle registreres i Rejsegarantifonden, såfremt de udbød eller solgte pakkerejser. Det var fondes vurdering, at virksomhedens udbud af indkvartering og yogaundervisning måtte anses for pakkerejser i rejsegarantifondslovens forstand.

Klagers repræsentant henviste i det væsentlige til de samme anbringender og gjorde endvidere gældende, at registreringspligten blev oplevet som urimelig for mindre kursusudbydere, idet disse blev behandlet på samme måde som større rejseudbydere.

Ankenævnet stadfæstede Rejseregarantifondens afgørelse, og tiltrådte fondens vurdering af, at virksomheden var erhvervsdrivende og måtte anses for at udbyde pakkerejser, idet yogaundervisning måtte anses for at være hovedformålet med rejsen. Virksomheden var derfor registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 27. januar 2025](#)

4.5.4) Kendelse af 27. januar 2025 – j.nr. 24/06570

Rejsegarantifondens afgørelse om, at en virksomhed er registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Rejsegarantifondslovens § 8, stk. 2

Rejsegarantifonden traf afgørelse om, at en virksomhed og KL2 var registreringspligtig i Rejsegarantifonden. Fonden begrundede deres afgørelse i et lovkrav om, at danske etablerede rejseudbydere skulle registreres i Rejsegarantifonden, såfremt de udbød eller solgte pakkerejser. Det var fondes vurdering, at virksomhedens udbud af yogaundervisning, mindfulness og Body All Mind kropsbehandling/træning måtte anses for pakkerejser i rejsegarantifondslovens forstand.

Klagers repræsentant henviste til de samme anbringende som i repræsentants øvrige sager og til klagepunkterne i den første sag.

Ankenævnet stadfæstede Rejseregarantifondens afgørelse, og tiltrådte fondens vurdering af, at virksomheden var erhvervsdrivende og måtte anses for at udbyde pakkerejser, idet de udbudte ydelser måtte anses for at være hovedformålet med rejsen. Virksomheden var derfor registreringspligtig i Rejsegarantifonden.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 27. januar 2025](#)

4.6 Revisorloven

4.6.1 Kendelse af 5. december 2025 – j.nr. 24/12149

Erhvervsstyrelsens gebyropkrævning for et antal revisorer

Revisorlovens § 50, stk. 1

Erhvervsstyrelsen opkrævede et årligt gebyr for et antal godkendte revisorer gennem den

revisionsvirksomhed disse var tilknyttet. Opkrævningen var baseret på de registrerede oplysninger i register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder pr. 1. januar 2024.

Klagers repræsentant gjorde gældende, at opkrævningen var fejlagtig, idet de pågældende revisorer allerede havde modtaget opkrævning for 2024, og at to selskaber var fusioneret, hvorfor der ikke burde ske dobbelt opkrævning.

Ankenævnet ophævede gebyropkrævningen for 2024. Der var dissens i ankenævnet, og flertallet lagde vægt på, at der for de fusionerede selskaber ikke havde været aktivitet i 2024, hvorfor der ikke var udøvet revisionsvirksomhed i begge selskaber.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 5. december 2025](#)

4.7 Lov om formidling af fast ejendom

4.7.1) Kendelse af 28. april 2025 – j.nr. 24/08841

Erhvervsstyrelsens afgørelse om afslag på genoptagelse i Erhvervsstyrelsens register over godkendte ejendomsmæglere.

Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 6, stk. 2, nr. 1 og straffelovens § 78, stk. 2 og 3

Erhvervsstyrelsen nægtede at genoptage AA i Erhvervsstyrelsens register over godkendte ejendomsmæglere. Styrelsen lagde vægt på, at forholdet på AA's straffeattest for bedrageri kunne give anledning til at antage, at der var risiko for misbrug af stillingen som ejendomsmægler. Styrelsen lagde endvidere vægt på hensynet til, at forbrugere trygt skulle kunne betro deres personfølsomme oplysninger til en godkendt ejendomsmægler.

Klagers repræsentant gjorde gældende, at der var tale om et bedrageri for seks år siden, hvilket ikke indebar en risiko for, at AA ville misbruge sin stilling som ejendomsmægler.

Ankenævnet ophævede afgørelsen, idet afgørelser om at nægte en godkendelse på baggrund af strafbare forhold skal træffes af domstolene.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. april 2025](#)

4.8 Regnskabsbekendtgørelse

4.8.1) Kendelse af 16. april 2025 – j.nr. 24/03035

Finanstilsynet påbød i en inspektionsrapport et forsikringsselskabs at nedjustere værdien af anparterne i et selskab i overensstemmelse med en værdiansættelse af domicilejendommen, og at indgå en lejekontrakt med AA ApS på markedsbaserede vilkår.

Regnskabsbekendtgørelsens § 58, stk. 1 og 2, og bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner § 4, stk. 1

I en inspektionsrapport påbød Finanstilsynet et forsikringsselskab at nedjustere værdien af anparterne i AA ApS i overensstemmelse med en værdiansættelse af domicilejendommen på en lokation til 12 mio. kr., idet Finanstilsynet vurderede, at vurderingen var for høj. Finanstilsynet vurdering tog udgangspunkt i en forventet her-og-nu salgspris uden den langsigtede lejekontrakt, som selskabets egen værdiansættelse forudsatte. Finanstilsynet fandt endvidere, at den årlige leje på ejendommen ikke afspejlede markedsbaserede vilkår, da Finanstilsynet i værdiansættelsen på ejendommen her-og-nu salgspris vurderede markedslejen anderledes.

Klager gjorde gældende, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte KL G/S's værdiansættelse af anparterne i AA A/S, idet Finanstilsynet ikke havde godtgjort på et tilstrækkeligt grundlag, at lejen faktisk afveg fra markedslejen. Klager påklagede endvidere Finanstilsynets påbud om, at lejeaftalen mellem AA ApS og KL G/S var indgået på vilkår, der ikke afspejlede markedslejen.

Ankenævnet hjemviste sagen til fornyet behandlet, idet Finanstilsynet i afgørelsen havde lagt oplysninger til grund, som ikke var korrekte, og som havde en væsentlig betydning for afgørelsen.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 16. april 2025](#)

4.10 Klager over aktindsigt

4.10.1) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 24/09800

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i den del af Finanstilsynets sager angående en bank, der vedrørte et selskab.

Lov om finansiel virksomhed §§ 354-355 og offentlighedslovens § 7, §§ 19-35

Finanstilsynet afslog klagers anmodning om aktindsigt i den del af tilsynets sager angående en bank, der vedrørte BB ApS, idet klager ikke havde status som part i sagen. Finanstilsynet kunne ikke af- eller bekræfte, at sikkerhedsstillelser var givet af BB ApS, hvorfor tilsynet ikke fandt hjemmel til at udlevere de pågældende oplysninger i henhold til lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 5. Ligeledes blev der overvejet, om der var grundlag for at give klager aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men princippet gælder ikke, når det er i strid med reglerne om tavshedspligt.

Klager gjorde gældende, at BB ApS havde direkte personlig interesse og ret til aktindsigt, særligt for at sikre korrekt behandling af mulige strafbare forhold. Klager gjorde endvidere gældende, at Finanstilsynets burde have udleveret oplysningerne, da BB ApS havde adgang til egne oplysninger. Klager henviste desuden til regler om meroffentlighed og argumenterede for, at tavshedspligten ikke burde udelukke aktindsigt for selskabet. Endelig anførte klager, at der ikke forelå beskyttelseshensyn for BB ApS, da selskabet var under konkurs, og at flere væsentlige forhold talte for adgang til aktindsigt.

Ankenævnet ændrede Finanstilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling med henblik på fornyet vurdering af aktindsigtsanmodningen. Nævnet fandt, at hensynet til sagsoplysningen i en civil retssag må veje tungere end hensynet til kunder og tredjemænd, når disse er gået konkurs og selv anmoder om oplysninger til brug for den civile retssag.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. marts 2025](#)

4.10.2) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 24/10615

Finanstilsynets afgørelse om afslag på anmodning om aktindsigt i tilsynets sag om meddelelse af koncession til et selskab.

Lov om forsikringsvirksomhed § 31, stk. 5 og § 285, stk. 1 og 5 og offentlighedslovens § 35

Finanstilsynet gav delvis afslag på AA og BB's anmodning om aktindsigt i tilsynets sag om meddelelse af koncession til CC A/S. Klagerne havde partsstatus i forhold til enkelte dokumenter, men var ikke parter i de øvrige dokumenter, som derfor blev vurderet efter offentlighedsloven. Tilsynet fandt, at flere dokumenter indeholdt fortrolige oplysninger om selskabernes forretningsmæssige forhold samt andre fortrolige oplysninger, der udelukkede aktindsigt. Tilsynet overvejede princippet om meroffentlighed, men dette gjaldt ikke, i det omfang det var i strid med tavshedspligten.

Klagerne gjorde gældende, at de var blevet sagsøgt for et større millionbeløb, hvor sagsøger under retssagen havde fremført anbringender, som gjorde det relevant at få belyst de forhold, som klagerne havde anmodet om aktindsigt i. Klagerne henviste til to højesteretsafgørelser, som talte for aktindsigt. Endvidere gjorde klager det klart, at praktiske og ressourcemæssige forhold også talte for at imødekomme aktindsigtsanmodningen, idet Finanstilsynet i modsat fald måtte forvente at blive mødt med en editionsbegæring, hvilket er tids- og omkostningskrævende for begge parter.

Ankenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling ved Finanstilsynet med henblik på en konkret vurdering af klagers partsstatus, samt en fornyet vurdering af, om dokumenterne og oplysninger var omfattet af § 285, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed og dermed kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedsloven, herunder en konkret vurdering af, om klagerne kunne meddeles aktindsigt efter § 285, stk. 5.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. februar 2025](#)

4.10.3) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 24/11524

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på anmodning om aktindsigt i alle sagsakter, vedrørende finanstilsynets sagsnumre.

Forvaltningslovens § 12, stk. 1, § 13, nr. 1 og 2 og offentlighedslovens § 14

Finanstilsynet gav delvist afslag på en anmodning om aktindsigt i alle dokumenter, journaler,

registre og andre fortegnelser, herunder fulde aktlister, vedrørende finanstillsynets sagsnumre. Tilsynet vurderede, at der var tale om interne dokumenter, der ikke var afgivet til udenforstående, og derfor var undtaget fra aktindsigt. Tilsynet overvejede princippet om meroffentlighed, men fandt ikke grundlag herfor af hensyn til Finanstillsynets interne beslutningsproces.

Klager gjorde gældende, at de ikke havde anmodet Finanstillsynets om en vurdering af relevans ved fremlæggelse af aktlister. Klager bad derfor nævnet tage stilling til, om tilsynet havde opfyldt sin forpligtelse til at fremlægge de fulde aktlister.

Ankenævnet stadfæstede tilsynets afgørelse, da dokumenterne blev vurderet som interne arbejdsdokumenter og dermed undtaget fra aktindsigt.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 28. april 2025](#)

4.10.4) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 25/00498

Finanstillsynet traf afgørelse om afslag på aktindsigt i et dataudtryk over antallet af de anvendte sanktionsmuligheder fordelt på en række kategorier fordelt på hvert kontor hos Finanstillsynet

Offentlighedsloven § 7, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, §§ 19-35 og § 37, stk. 1, hvidvasksloven § 76 og lov om kapitalmarkeder § 232

Finanstillsynet afslog AA's anmodning om aktindsigt i et dataudtræk for 2020-2024 over antallet af anvendte sanktionsmuligheder fordelt på kategorierne, "Påbud, påtaler, Risikooplysninger, Administrative bødeforelæg, Politianmeldelser og Andre" fordelt på hvert kontor hos Finanstillsynet. Tilsynet vurderede, at AA ikke havde partsstatus i forhold til de oplysninger, som derfor blev vurderet efter offentlighedsloven. Tilsynet fandt, at det ikke var muligt at foretage det ønskede dataudtræk med få og enkle kommandoer, da det ville kræve en manuel gennemgang for at sikre korrekt sammenstilling. Tilsynet henviste til, at AA's anmodning ikke adskilte sig fra tidligere aktindsigtsanmodninger, hvor Erhvervsankenævnet havde stadfæstet afslag. Tilsynet afviste også den subsidiære anmodning om antallet af sager inden for to kategorier, da det ikke kunne opgøres ved dataudtræk. Tilsynet overvejede princippet om meroffentlighed, men fandt ikke grundlag

herfor, da dataudtrækket ikke kunne foretages ved enkle og få kommandoer.

Klager gjorde gældende, at klagen adskilte sig væsentligt fra tidligere klagesag, og at det ikke ville kræve gennemgang af hver enkelt sag, hvorfor anmodningen ikke burde afvises med henvisning til uforholdsmæssige ressourcer. Klager anførte desuden, at § 354, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed ikke hindrede udlevering af fortrolige oplysninger i anonymiseret form. AA påklagede også afslaget på den subsidiære anmodning med henvisning til, at de nævnte kategorier alle vedrørte Finanstilsynets anvendelse af sanktionsmuligheder.

Ankenævnet ophævede Finanstilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling med henblik på, at Finanstilsynet skulle foretage en sammenstilling af antallet af anvendte sanktionsmuligheder fordelt på "Påbud, "Påtaler" og "Risikooplysninger" fordelt pr. år fra 2020 til 2024 for hvert kontor hos Finanstilsynet. Nævnet lagde vægt på, at en sådan opgørelse ikke krævede manuel gennemgang af sagerne, da tilsynets system allerede inddelte oplysningerne, og at udlevering ikke ville indebære misvisende oplysninger eller brud på tavshedspligt.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 30. april 2025](#)

4.10.5) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 25/01282

Finanstilsynet traf afgørelse om delvis afslag på aktindsigt i det af kuratellet i CC A/S' rejste tilbagebetalingskrav over for DD A/S', herunder al korrespondance og notater mellem CC A/S, Garantifonden og DD A/S, i perioden 2018-2023, der vedrørte det rejste krav.

Offentlighedsloven § 30 og § 31, Lov om forsikringsvirksomhed § 285 og lov om forsikringsformidling § 31, stk. 5

Finanstilsynet traf afgørelse om delvis afslag på klagernes anmodning om aktindsigt i forbindelse med kurators tilbagebetalingskrav på et trecifret millionbeløb over for DD A/S, herunder al korrespondance med CC A/S, Garantifonden og DD A/S samt mødenoter, telefonnoter og interne notater fra perioden fra CC A/S' konkurs i 2018 til DD A/S' konkurs i 2023. Tilsynet vurderede, at klagerne ikke havde partsstatus, og behandlede derfor anmodningen efter offentlighedsloven. Tilsynet fandt, at dokumenterne indeholdt fortrolige

oplysninger om selskabernes forretningsmæssige forhold samt oplysninger, der på grund af deres karakter var fortrolige, og meddelte derfor delvist afslag på aktindsigt.

Klagerne gjorde gældende, at Finanstilsynet havde undladt at give aktindsigt i relevant materiale, og at tilsynets begrundelser for at undtage oplysninger eller dokumenter ikke kunne begrunde afslaget. Klagerne henviste til principper fra to højesteretsafgørelser og anførte, at de konkrete omstændigheder talte for udlevering af samtlige dokumenter.

Ankenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling ved Finanstilsynet, idet afgørelsen på flere punkter led af væsentlige retlige mangler. Nævnet fandt, at det ikke kunne udelukkes, at de pågældende mangler hver for sig eller tilsammen havde betydning for behandlingen og vurderingen af anmodningen, og vurderede for afgørelsen som ugyldig.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 14. maj 2025](#)

4.10.6) Kendelse af 17. juli 2025 – j.nr. 25/01753

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på aktindsigt på grund af manglende partsstatus.

Offentlighedslovens § 35, lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1 samt forvaltningsloven § 23, stk. 1

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt og udleverede enkelte dokumenter i deres helhed, mens øvrige blev udleveret med undtagne oplysninger eller helt undtaget. Tilsynet vurderede, at anmodningen skulle behandles efter offentlighedsloven, da klager ikke havde status som part. Oplysninger om virksomhedernes forretningsmæssige forhold samt interne dokumenter blev undtaget, da de er underlagt særlig tavshedspligt, og for at beskytte virksomheder og kunder mod udlevering af fortrolige oplysninger. Finanstilsynet overvejede aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men vurderede, at det ikke kunne imødekommes, da det ville være i strid med reglerne om tavshedspligt.

Klager gjorde gældende, at Finanstilsynet uberettiget havde undtaget oplysninger fra aktindsigt, idet de pågældende oplysninger efter klagers opfattelse ikke længere var fortrolige eller vedrørte forretningsmæssige forhold. Klager fremhævede, at der ikke var en

beskyttelsesværdig interesse knyttet til AA A/S, og henviste til hensynet til investorbeskyttelse samt investorgruppens væsentlige interesse i indsigt.

Ankenævnet fandt, at de undtagne dokumenter var interne, og at de undtagne oplysninger indeholdt fortrolige forretningsmæssige forhold, som Finanstilsynets havde modtaget i forbindelse med sin tilsynsmyndighed. Nævnet vurderede, at klagers argumenter om manglende beskyttelsesværdig interesse og hensynet til investorbeskyttelse ikke kunne føre til en anden vurdering, da undtagelse var nødvendig af hensyn til tilsynets effektivitet og beskyttelsen af virksomheden. Ankenævnet fandt desuden, at aktindsigt efter meroffentlighed heller ikke kunne imødekommes. Nævnet stadfæstede derfor Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 17. juli 2025](#)

4.10.7) Kendelse af 7. maj 2025 – j.nr. 25/02316

Finanstilsynet traf afgørelse om afslag på aktindsigt i interne redegørelser med hjemvisning til fornyet behandling.

Offentlighedsloven § 7, stk. 1 og 2, §§ 19-35, lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1

Finanstilsynet afslog klagers anmodning om aktindsigt i interne periodiske redegørelser om tilsynsaktivitet og tilsynsindsatser. Tilsynet vurderede, at klager ikke havde status som part, og behandlede derfor anmodningen efter offentlighedsloven. Dokumenterne blev undtaget, da de indeholdt fortrolige oplysninger om Finanstilsynets prioritering og styring af tilsynsindsatsen, og var omfattet af tilsynets særlige tavshedspligt. Tilsynet henviste til, at oplysningerne ikke var beregnet til at komme til offentlighedens kendskab, men oplyste, at et årligt notat om tilsynsindsatserne blev offentliggjort, hvor klager kan finde en oversigt over relevante aktiviteter.

Ankenævnet fandt, at tavshedspligten omfattede fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed. Nævnet lagde vægt på, at det skulle bero på en konkret vurdering af de enkelte oplysninger, om de var fortrolige, og konstaterede, at Finanstilsynet ikke havde foretaget en sådan konkret vurdering i afgørelsen. Ankenævnet ophævede derfor Finanstilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet

behandling.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 7. maj 2025](#)

4.10.8) Kendelse af 13. maj 2025 – j.nr 25/03595

Finanstilsynet traf afgørelse om afslag på aktindsigt på grund af manglende partsstatus.

Offentlighedslovens § 7, §§ 19-35, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde § 170 og straffelovens §§ 152-152 e

Finanstilsynet afslog klagers anmodning om aktindsigt i dokumenter og korrespondance om selskabets forhold. Tilsynet vurderede, at klager ikke havde status som part og behandlede derfor anmodningen efter offentlighedsloven. De ønskede oplysninger blev undtaget, da de vedrørte selskabets forretningsmæssige forhold, og Finanstilsynet lagde vægt på, at fortroligheden var afgørende for tilliden mellem tilsynet og virksomhederne samt for et effektivt tilsyn. Finanstilsynet overvejede aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men fandt, at det ikke kunne imødekommes, da det ville være i strid med reglerne om tavshedspligt.

Ankenævnet fandt, at aktindsigtsanmodningen var behandlet korrekt efter offentlighedsloven, og at Finanstilsynet var berettiget til at meddele afslag, da myndigheden ikke var i besiddelse af de ønskede dokumenter. Nævnet lagde vægt på, at fortrolige oplysninger kun kan undtages efter en konkret vurdering, og stadfæstede Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 13. maj 2025](#)

4.10.9) Kendelse af 26. juli 2025 – j.nr. 25/03939

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på aktindsigt på grund af manglende partsstatus.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. § 170, stk. 1, Offentlighedslovens § 35, 23, stk. 1, § 14, stk. 1.

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt i inspektioner og kommunikation vedrørende værdiansættelser hos AA P/S, men undtog en række dokumenter og oplysninger fra aktindsigt. Tilsynet vurderede, at klager ikke havde status som part og behandlede derfor anmodningen efter offentlighedsloven. En stor del af de ønskede dokumenter blev undtaget, da de udgjorde interne dokumenter eller indeholdt fortrolige oplysninger om selskabets forretningsmæssige forhold. Finanstilsynet lagde vægt på, at fortroligheden var afgørende for tilliden mellem tilsynet og virksomhederne samt for et effektivt tilsyn. Tilsynet overvejede aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men fandt, at det ikke kunne imødekommes, da det ville være i strid med reglerne om tavshedspligt.

Klager gjorde gældende, at en stor del af materialet var mørklagt, og udtrykte undren over, at navne og kontaktoplysninger på ansatte hos AA P/S var overstreget. Klager fandt det vanskeligt at se begrundelsen herfor, og klagede generelt over de omfattende mørklægningsselementer i aktindsigten.

Ankenævnet ændrede delvist Finanstilsynets afgørelse. Nævnet fandt, at klager ikke havde partsstatus, og at anmodningen om aktindsigt var behandlet korrekt efter offentlighedsloven. Nævnet tiltrådte undtagelsen af de interne dokumenter og fortrolige oplysninger, men vurderede, at aktlisten og andre oplysninger, som typisk er offentligt tilgængeligt, ikke i almindelighed kunne undtages som fortrolige. Ankenævnet besluttede derfor, at klager skulle have aktindsigt i de oplysninger og dokumenter, som ikke var fortrolige og fremsendte materialet i overensstemmelse med afgørelsen.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 26. juli 2025](#)

4.10.10) Kendelse af 14. juli 2025 – j.nr. 25/04016

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i sag om koncession til CC A/S

Offentlighedslovens § 7 og §§ 19-35, lov om forsikringsvirksomhed § 285 og lov om forsikringsformidling § 31, stk. 5

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt i tilsynets meddelelse af koncession til CC A/S, herunder ansøgningen med bilag, al korrespondance med CC A/S,

samt mødenoter og interne notater. Tilsynet vurderede, at klagerne ikke havde status som part i sagen om koncessionen til CC A/S, men fandt dog partsstatus i forhold til en række afgrænsede dokumenter og oplysninger. Finanstilsynet vurderede aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, hvor tilsynet fandt, at der kunne gives indsigt i en række dokumenter.

Ankenævnet ændrede Finanstilsynets afgørelse. Nævnet var enig i tilsynets vurdering af partsstatus og anmodningen om aktindsigt var handlet efter offentlighedsloven. Nævnet fandt dog ikke grundlag for, at tilsynet havde foretaget en konkret vurdering af undtagelsen af den store mængde sagsakter, og vurderede, at dokumenterne ikke kunne undtages i sin helhed med henvisning til sagens karakter. Nævnet hjemviste derfor spørgsmålet om aktindsigt i disse sagsakter til fornyet behandling hos Finanstilsynet og pålagde tilsynet at begrunde eventuelle undtagelser konkret på oplysningsniveau. Tilsynet skulle desuden tage dialog med klager, hvis ressourcehensyn måtte begrunde afslag.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 4. juli 2025](#)

4.10.11) Kendelse af 17. juli 2025 – j.nr. 25/05011

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i bankens regnskabskontrol.

Offentlighedslovens § 35, lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1 samt forvaltningsloven § 23, stk. 1

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt i dokumenter og korrespondance om bankens regnskabskontrol, men undtog visse dokumenter og oplysninger. Tilsynet vurderede, at klager ikke havde status som part og behandlede derfor anmodningen efter offentlighedsloven. Oplysninger om bankens forretningsmæssige forhold og interne dokumenter blev undtaget af hensyn til tavshedspligt, da det ikke var afgivet til udenforstående. Finanstilsynet overvejede aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men fandt, at det ikke kunne imødekommes, da det ville være i strid med reglerne om tavshedspligt.

Klager gjorde gældende, at de undtagne oplysninger ikke længere kunne anses for fortrolige eller forretningsmæssige, da de i vidt omfang var offentlig kendt og relevante for investorbeskyttelse. Klager fremhævede, at investorerne havde væsentlig interesse i indsigt,

da oplysningerne var relevante for en retssag mod banken, og ønskede, at Erhvervsankenævnet tog stilling til, om de undtagne oplysninger kunne anses forretningsmæssige forhold.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynets afgørelse. Nævnet fandt, at de undtagne dokumenter udgjorde interne dokumenter, og at de undtagne oplysninger fortsat var fortrolige om omfattet af tavshedspligt. Klagers argumenter om manglende beskyttelsesværdig interesse og investorbeskyttelse kunne ikke føre til en anden vurdering, og aktindsigt efter meroffentlighed kunne ikke imødekommes.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 17. juli 2025](#)

4.10.12) Kendelse af 11. september 2025 – j.nr. 25/06441

Finanstilsynets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i forbindelse med sletning af et selskabs aktier blev hjemvist af Erhvervsankenævnet.

Forvaltningsloven § 9, Offentlighedslovens § 7, § 23, § 28, § 30, § 35 og § 37 og Lov om kapitalmarkeder § 231, stk. 1 og § 224, stk. 1

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt, idet tilsynet vurderede, at klager ikke havde status som part i nogen af de sager, som vedkommende bad om aktindsigt i. Tilsynet fandt på denne baggrund, at aktindsigtsanmodningen skulle behandles efter offentlighedsloven.

Klager gjorde gældende, at tilsynet begik en fejlsvurdering ved at konkludere ovenstående, idet der var tale om retlig, reel og betydningsfuld personlig interesse i sagerne.

Ankenævnet fandt, at Finanstilsynets henvisning til offentlighedsloven ikke var tilstrækkeligt grundlag for at undtage en række oplysninger. Ankenævnet hjemviste Finanstilsynet afgørelse med henblik på, at tilsynet meddelte klager yderligere aktindsigt i overensstemmelse med nævnets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 11. september 2025](#)

4.10.13) Kendelse af 14. oktober 2025 – j.nr. 25/07267

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende betalingsnedbrud.

Offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, § 14, § 24, stk. 1, nr. 1 og § 2, 30, nr. 2, § 35 og Lov om betalinger § 136 og DORA-forordningens art. 55 stk. 1 og 3

Finanstilsynet afslog klagers anmodning om aktindsigt i dokumenter og korrespondance vedrørende betalingsnedbruddet. Afslaget blev begrundet med, at materialet indeholdte fortrolige oplysninger fra Finanstilsynets tilsynsvirksomhed samt oplysninger om erhvervs- og forretningsforhold, som var undtaget fra aktindsigt. Finanstilsynet vurderede desuden, at behandlingen af anmodningen ville kræve et uforholdsmæssigt stort ressourceforbrug. Muligheden for meroffentlighed blev særskilt overvejet, men det blev vurderet, at den ikke kunne begrunde udlevering.

Klager gjorde gældende, at afslaget på aktindsigt ikke bygger på en konkret og individuel vurdering af dokumenterne, men på generelle skøn og tidligere sager. Klager fremhævede den afgrænsede og saglige karakter af anmodningen, samt den væsentlige samfundsmæssige interesse i at få indsigt i betalingsnedbruddet. Klager påpegede endvidere, at meroffentlighed ikke var tilstrækkeligt vurderet, og anmodede om fornyet, individuel behandling af sagen.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynets afslag på aktindsigt af ressourcemæssige grunde, idet nævnet vurderede, at behandlingen af anmodningen ville medføre et uforholdsmæssigt stort ressourceforbrug. Nævnet fandt endvidere, at flere dokumenter ikke var korrekt undtaget fra aktindsigt og ændrede delafgørelsen for disse, således at de skulle udleveres med enkelte undtagelser og bortredigering.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 14. oktober 2025](#)

4.10.14) Kendelse af 17. oktober 2025 – j.nr. 25/07615

Finanstilsynet traf afgørelse om delvist afslag på aktindsigt om en banks forretningsforhold.

Offentlighedslovens § 7 og §§ 19-35

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt og udleverede en række

dokumenter i deres helhed, herunder aktlisten. Oplysninger i flere dokumenter blev undtaget, da de angik bankens tekniske indretninger, fremgangsmåder og forretningsforhold, som havde væsentlig økonomisk betydning for banken. Tilsynet vurderede, at offentliggørelse af oplysningerne kunne skade bankens konkurrenceevne, og undtog derfor oplysningerne af hensyn til erhvervsinteresser. Aktindsigt efter meroffentlighed blev afvist, da virksomhedsinteresserne vejede tungere end offentlighedens.

Klager gjorde gældende, at Finanstilsynet uberettiget havde undtaget oplysninger om bankens salgsmål, kundegrupper og forretningsgange, som burde udleveres efter ekstraheringspligten på grund af deres væsentlige offentlighedsværdi, særligt når sagen omhandlede god skik og forbrugerbeskyttelse.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynets afgørelse. Nævnet vurderede, at de undtagne oplysninger om bankens forretningsmæssige strategi og markedsføringstiltag kunne undtages fra aktindsigt, da offentliggørelse ville medføre risiko for økonomisk skade og forringe konkurrence. Nævnet fandt, at hensynet til virksomheden vejede tungere end offentlighedens interesse og tiltrådte, at yderligere aktindsigt efter meroffentlighedsprincippet ikke kunne gives.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 17. oktober 2025](#)

4.10.15) Kendelse af 10. november 2025 – j.nr. 25/08822

Finanstilsynets afgørelse om klage over aktindsigt i inspektion hos et selskab.

FAIF-lovens § 170, stk. 1 og stk. 3, § 173, stk. 1 og stk. 2, nr. 10 og Offentlighedslovens § 35

Finanstilsynet imødekom delvist klagers anmodning om aktindsigt i forbindelse med inspektionen hos et selskab. Forhold direkte vedrørende klager blev behandlet efter forvaltningsloven, hvor der blev meddelt aktindsigt. Aktindsigt i øvrige dokumenter blev afslået eller kun givet delvist efter offentlighedsloven og FAIF-loven, blandt andet på grund af tavshedspligt og hensyn til drifts- og forretningsforhold. Muligheden for meroffentlighed blev endvidere vurderet, men fandtes ikke at kunne begrunde yderligere udlevering.

Klagers repræsentant gjorde gældende, at flere dokumenter uretmæssigt var undtaget fra aktindsigt, da disse angik forhold, hvor klager havde partsstatus. Klager anførte endvidere, at visse dokumenter burde udleveres som tidligere, og at meroffentlighedsprincippet burde anvendes bredere.

Ankenævnet ophævede og hjemviste Finanstilsynets afgørelse for så vidt angår vurderingen af partsstatus og undtagelse af dokumenter. Nævnet fandt, at klager skulle betragtes som part i ét dokument og at Finanstilsynet endvidere i andre tilfælde burde have vurderet, om oplysninger skulle ekstraheres og udleveres på baggrund af reglerne om lempet tavshedspligt. Sagen blev sendt retur til Finanstilsynet til fornyet behandling på disse punkter.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 10. november 2025](#)

4.10.16) Kendelse af 5. december 2025 – j.nr. 25/10060

Finanstilsynets afgørelse om aktindsigt i dokumenter i Finanstilsynets sag vedrørende klage over Nasdaq sletning af et selskabs aktier fra handel.

Forvaltningslovens § 9 og §§ 12-15b, Lov om kapitalmarkeder § 211, § 213, § 224, § 230 og § 231 og Offentlighedslovens § 14, § 23, § 28, § 30 og § 35

Klager anmodede om aktindsigt i al kommunikation, hvor klagers navn var nævnt og anmodede endvidere om aktindsigt i kommunikationen vedrørende et selskab, hvor klager var tidligere direktør og stifter. Erhvervsankenævnet hjemviste anmodningen om fornyet behandling i Finanstilsynet på en række konkrete punkter. Finanstilsynet traf afgørelsen i den genoptagne sag til klager, hvor klager fik yderligere aktindsigt i forhold til den oprindelige afgørelse, men fortsat ikke fuld aktindsigt. Muligheden for meroffentlighed blev endvidere vurderet, men tilsynet fandt ikke grundlag for dette.

Klager gjorde gældende, at klager har direkte personlig interesse og ret til fuld aktindsigt, for at sikre at strafbare handlinger behandles korrekt. Klager anmodede derfor om, at Finanstilsynet revurderede sin stilling og sikre, at aktindsigts- og tilsynsreglerne var overholdt i overensstemmelse med lovgivningen.

Ankenævnet ændrede Finanstilsynets afgørelse og meddelte yderligere aktindsigt i oplysninger i to dokumenter. Ankenævnet vurderede endvidere, om der kunne meddeles aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men afviste dette, da det ville være i strid med tavshedspligtsreglerne.

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 5. december 2025](#)

4.10.17) Kendelse af 4. december 2025 – j.nr. 25/10147

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i Finanstilsynets kommunikation med et selskab i forbindelse med en høring.

Offentlighedslovens § 35 og lov om kapitalmarkeder § 224, stk. 1

Klager anmodede om relevante dokumenter og oplysninger fra et selskab. Erhvervsankenævnet hjemviste anmodningen om fornyet behandling i Finanstilsynet på en række konkrete punkter. Finanstilsynet oplyste klager om, at tilsynet ikke kunne overholde sagsbehandlingsfristen, idet det var nødvendigt at foretage høring af selskabet over visse af oplysningerne i dokumenterne. På baggrund af orienteringen anmodede klager endvidere om aktindsigt i denne høring. Finanstilsynets sendte afgørelse til klager, hvor klager fik delvis aktindsigt.

Klager gjorde gældende, at klager var partsdeltager i en række sager vedrørende en tidligere børsnoteret koncern, og at klager havde direkte personlig interesse og ret til fuld aktindsigt, for at sikre at strafbare handlinger behandles korrekt. Klager anmodede derfor om, at Finanstilsynet revurderede sin stilling og sikre, at aktindsigts- og tilsynsreglerne var overholdt i overensstemmelse med lovgivningen.

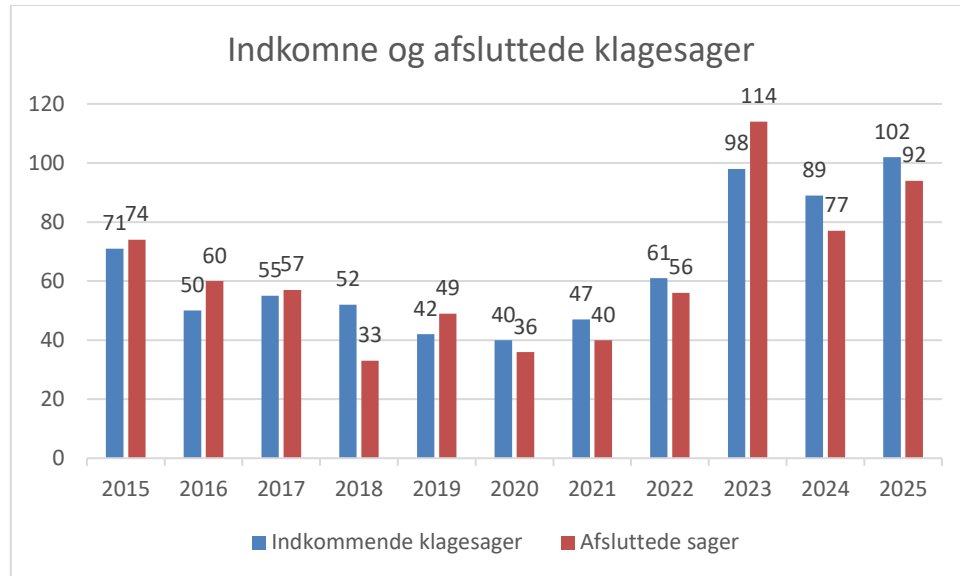
Ankenævnet ændrede Finanstilsynets afgørelse og meddelte yderligere aktindsigt i oplysninger i et dokument. Ankenævnet vurderede endvidere, om der kunne meddeles aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, men afviste dette, da det ville være i strid med tavshedspligtsreglerne

Læs hele kendelsen her: [Kendelse af 4. december 2025](#)

5. SAGSSTATISTIK

5.1. Indkomne og afsluttede sager

Erhvervsankenævnet har i året 2026 modtaget 102 klager. I alt er 92 sager blevet afsluttet i løbet af året, hvoraf 60 sager er afsluttet ved realitetsbehandling og 32 sager er afsluttet uden realitetsbehandling.

5.2. Realitetsbehandlede sager

Af de i alt 60 sager, der blev realitetsbehandlet i 2026, var der i 40 tilfælde tale om en stadfæstelse af den påklagede afgørelse, i 12 sager ophævede ankenævnet førstestansens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling, i fire tilfælde ændrede ankenævnet førstestansens afgørelse fuldt ud og i fire sager blev afgørelsen delvist ændret.

Af de realitetsbehandlede sager var der i 38 tilfælde tale om klager over afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, i 18 tilfælde om klager over afgørelser truffet af Finanstilsynet, og fire sag omhandlende klage over en afgørelse truffet af Rejsegarantifonden.

De realitetsbehandlede klagesager fordeler sig i 2026 på 9 forskellige lovområder som følgende:

Lovområde	Antal afsagte kendelser
<i>Selskabsloven</i>	20
<i>Hvidvaskloven</i>	9
<i>Årsregnskabsloven</i>	4
<i>Lov om erhvervsdrivende fonde</i>	4
<i>Rejsegarantifondsloven</i>	4
<i>Offentlighedsloven</i>	16
<i>Revisorloven</i>	1
<i>Lov om formidling af fast ejendom</i>	1
<i>Regnskabsbekendtgørelsen</i>	1
Afgjort ved kendelse i alt	60

De afsagte kendelser ved ankenævnet i 2026 angår primært klager over afgørelser truffet i medfør af selskabsloven, som i overvejende grad omfatter afgørelser i relation til foretagne registreringer i selskaber, samt afgørelser truffet i medfør af offentlighedsloven, som i overvejende grad omfatter aktindsigtsafgørelser truffet af førsteinstans. Nærmere om de konkret behandlede sager og lovområder fremgår i kapital 4.

5.3 Sager afsluttet uden realitetsbehandling

De 32 sager, som ikke er realitetsbehandlet, er afsluttet på følgende måde: 14 sager er afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, fem sager er afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, én sag er blevet afvist, idet klagefristen var overskredet, to sager blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, fem sager blev tilbagekaldt af klager, og fem sag faldt bort af andre grunde.

Afvist på grund af:

- manglende klagegebyr	14
- manglende kompetence	5
- overskridelse af klagefrist	1
- manglende klageberettigelse	2

Afvist på grund af:

Tilbagekaldt af klager 5

Bortfald af andre grunde 5

Afsluttet uden 32

realitetsbehandling

6. ERHVERVSANKENÆNVETS VIRKSOMHED

Rammerne for Erhvervsankenævnets virksomhed er fastsat i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013 om Erhvervsankenævnet med senere ændringer.

Lovbekendtgørelsen samt de senere ændringer til forskriften kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1374>

Lovforslag med bemærkninger til den oprindelige lov om Erhvervsankenævnet fra 1987 kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/198712K00085>

Bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagens forberedelse og afgørelse.

Bekendtgørelsen kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2017/1135>

7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE

Nedenfor findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

Lov om finansiel virksomhed

(lovbekendtgørelse nr. 432 af 16. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2026/432>

Lov om investeringsforeninger m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 445 af 17. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2026/445>

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 468 af 26. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2026/468>

Lov om finansiel stabilitet

(lovbekendtgørelse nr. 2110 af 22. december 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2020/2110>

Lov om kapitalmarkeder

(lovbekendtgørelse nr. 464 af 1. maj 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2026/464>

Lov om indskyder- og investorgarantiordning

(lovbekendtgørelse nr. 39 af 9. januar 2024)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2024/39>

Lov om bogføring

(lovbekendtgørelse nr. 700 af 24. maj 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2022/700?id=27298>

Lov om ejendomskreditselskaber

(lovbekendtgørelse nr. 1539 af 18. november 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/1539>

Lov om forsikringsformidling

(lovbekendtgørelse nr. 1543 af 18. november 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/1543>

Lov om firmapensionskasser

(lovbekendtgørelse nr. 427 af 6. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2026/427>

Lov om betalinger

(lovbekendtgørelse nr. 463 af 26. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2026/463>

Lov om betalingskonti

(lovbekendtgørelse nr. 764 af 8. september 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2026/764>

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

(lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/1537>

Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond

(lovbekendtgørelse nr. 17 af 14. januar 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/17>

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2024/1142>

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1541 af 18. november 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/154>

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende ydelser

(lovbekendtgørelse nr. 458 af 7. maj 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/458>

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

(lovbekendtgørelse nr. 433 af 17. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2026/433>

Lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen

(lovbekendtgørelse nr. 1204 af 14. oktober 2013)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2013/1204>

Lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven)

(lovbekendtgørelse nr. 331 af 20. marts 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/331>

Lov om erhvervsdrivende fonde

(lovbekendtgørelse nr. 321 af 20. marts 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2025/321>

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

(lovbekendtgørelse nr. 639 af 2. juli 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2026/639>

Lov om det europæiske selskab (SE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2019/735>

Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper

(lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/667>

Lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/658>

Lov om administration af forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS)

(lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. april 2016)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2016/346>

Årsregnskabsloven

(lovbekendtgørelse nr. 402 af 23. marts 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/402>

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)

(lovbekendtgørelse nr. 206 af 20. januar 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/206>

Lov om formidling af fast ejendom m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 510 af 24. februar 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/510>

Lov om en rejsegarantifond

(lovbekendtgørelse nr. 1419 af 2. december 2024)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2024/1419>

Lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler

(lovbekendtgørelse nr. 23 af 8. januar 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/23>

Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs og kloakinstallationsområdet
(lovbekendtgørelse nr. 30 af 11. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2019/30>

Lov om likviditetslån m.v. i forbindelse med indefrysningsordning for høje
energiregninger og til energiintensive virksomheder m.v.
(lov nr. 1400 af 10. oktober 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2022/1400>

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere
(lovbekendtgørelse nr. 1439 af 18. november 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2025/1439>

Lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber
og skadesforsikringsselskaber m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 461 af 26. april 2026)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2026/461>

Lov om forbrugslånsvirksomheder

(lovbekendtgørelse nr. 1545 af 4. december 2025)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2025/1545>

(Pr. ultimo 2026)